

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

לפני כב' השופטת י. שבת, סג"נ

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד רוני אלוני סדובניק וגיני בבייב

נגד

- נתבעים**
1. עמיחי אתאלי
ע"י ב"כ עו"ד עמית דולב
 2. רדיו ללא הפסקה FM103
ע"י ב"כ עו"ד יורם מושקט ואוריין אשכולי
 3. כיכר השבת בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד דוד הלפר
 4. הרב ציון שלום בוארון
 5. הרב ראובן אלבז
 6. הרב משה צדקה
 7. הרב יצחק כהן-רב שכונת ***
 8. הרב יעקב שכנזי-רב שכונת ***
 9. נתבעים 4-8 ע"י ב"כ עו"ד ישראל גור אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד יעקב שמשי

החלטה

ופסק דין ביחס לנתבעים 2, 5 ו-8

נוסח לפרסום

1
2 תביעה שעילתה בפרסומים מכפיישים שפורסמו, באופנים שונים, אודות התובעת ע"י מי מתשעת
3 הנתבעים, שאחריתם בהסתה פרועה של ההמון נגדה ובהצתת דירתה - אשר גרמו לה, על פי הנטען,
4 לנכות נפשית.

5 בהחלטת בית המשפט מיום 05.06.2016 פוצל הדיון, ושאלת החבות תוכרע תחילה.

בעלי הדין

7 1. התובעת, הנמנית על המגזר החרדי, אם לשלושה עשר ילדים, הייתה נשואה לנתבע 9, אבי אחד
8 עשר מילדיה, החל משנת 1992, והשניים התגרשו בינואר 2011. שני ילדיה הצעירים של התובעת נולדו
9 מבן זוגה הנוכחי ***.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני:

- 1 נתבע 1 הוא עיתונאי שעבד בתקופה הרלוונטית במערכת אתר האינטרנט של "מעריב NRG" (להלן –
- 2 אתר NRG), ובמסגרת תפקידו זה פרסם שתי כתבות המתייחסות לתובעת, האחת בשנת 2010 והשנייה
- 3 בשנת 2012 (להלן- נתבע 1 או הכתב או אתאלי). כיום עובד אתאלי ב"דיעות אחרונות".
- 4 נתבעת 2 מפעילה תחנת רדיו בשם "רדיו ללא הפסקה" בתדר 103fm, אשר שידרה ביום 08.11.2012
- 5 את התכנית "שי ודרור", במהלכה בוצע מערכון המתייחס לתובעת (להלן – נתבעת 2 או רדיו ללא
- 6 הפסקה).
- 7 נתבעת 3 היא כהגדרתה "כלי תקשורת המנהלת אתר אינטרנט המשמש בין היתר לפרסום אקטואליה
- 8 במגזר החרדי" (סעיף 10 לכתב ההגנה מטעמה) הנושא את השם "ככר השבת", בו פורסמו בימים
- 9 04.11.2012 ו-05.11.2012 כתבות המתייחסות לתובעת (להלן – נתבעת 3 או ככר השבת).
- 10 נתבעים 4-8 הם רבנים ידועי שם הפועלים בעיר ירושלים, ששמותיהם הופיעו בהדפסה בתחתית מודעות
- 11 שפורסמו על לוחות המודעות בשכונת המגורים בה התגוררה התובעת, לצד שמות נוספים, ואשר לטענת
- 12 התובעת הוציאו דיבתה רעה והסיתו לפגיעה בה (להלן בצוותא - כבוד הרבנים).
- 13 הנתבע 4 כיהן במועד הגשת התביעה כדיין בבית הדין הרבני הגדול, אך סיים את כהונתו בשנת 2015,
- 14 טרם שהחל שלב ההוכחות (להלן - הרב בוארון);
- 15 הנתבע 5 מכהן כראש ישיבת אור החיים בירושלים והרב של שכונת *** (להלן - הרב אלבז);
- 16 הנתבע 6 כיהן מועדים הרלבנטיים כר"מ בישיבת פורת יוסף בירושלים (להלן - הרב צדקה);
- 17 הנתבע 7 הוא הרב השכונתי של שכונת *** בה התגוררה התובעת בכל המועדים הרלבנטיים (להלן -
- 18 הרב כהן);
- 19 הנתבע 8 מכהן כר"מ בישיבת אור יו"ט בירושלים ו"מורה צדק בעדה החרדית הספרדית" (להלן - הרב
- 20 שכנזי);
- 21 הנתבע 9 הוא בעלה לשעבר של התובעת, שלטענתה הינו הכוח המניע של הפרסומים ותוצאתם (להלן-
- 22 נתבע 9 או הגרוש).
- 23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1

2

רקע עובדתי שאינו שנוי במחלוקת

3

לתובעת, הנמנית כאמור על המגזר החרדי, שלושה עשר ילדים. הנתבע 9 הוא אביהם של אחד
4 עשר הילדים הגדולים. בני הזוג הגישו תביעות גירושין בשנים 2008 ו-2009. הליך הגירושין היה קשה,
5 ונדרשה מעורבותם של שלטונות הרווחה. השניים התגרשו סופית בשנת 2011.

6

אביהם של שני הילדים הצעירים הוא בן זוגה הנוכחי של התובעת, ***, עבורו הגישה בקשה לקבלת
7 מעמד חוקי בישראל, שנדחתה.

8

נוכח הקשר שבין התובעת לבין בן זוגה ***, שהיה לצנינים גם בעיני גרושה וגם בעיני תושבי השכונה
9 החרדית בה התגוררה, החלו להופיע על לוחות המודעות שבשכונה מודעות המדברות בגנותה של
10 התובעת והקוראות לסילוקה מהמקום. "ואם תשאל אנשים שמכירים את התקופה ההיא אז יגידו לך
11 שלא היה קיר שלא היה תלוי עליו מודעה, ולא היה מטר ברצפה שלא היו זרוקים עליו 10 פשקווילים"
12 (עדות כתב ככר השבת עמוד 142 לפרוטוקול).

13

השכונה הייתה כמרקחה.

14

כן התקיימו מול ביתה של התובעת בהקשר זה הפגנות סוערות שחייבו את התערבות המשטרה.

15

התלהמות ההמון הגיעה לשיאה ביום 19.11.2012 עת אירעה שריפה בדירתה של התובעת, במהלכה
16 נלכדו היא ומספר מילדיה בדירה וחולצו על ידי לוחמי האש. חקירת שירותי הכבאות העלתה כי מדובר
17 בהצתה מכוונת שבוצעה על ידי החדרת ניירות בוערים לדירת התובעת דרך חלון המטבח.

18

בתקופה הרלוונטית, התראיין הגרוש למספר כלי תקשורת ומסר מידע המתייחס להליכים שבינו לבין
19 התובעת...

20

ביום 05.10.2014, לאחר הגשת התביעה, התראיינה התובעת בתכנית רדיו בגלי צה"ל בלא עיוות קולה
21 אך תחת שם בדוי, וסיפרה את תכני הפרשה

22

הפרסומים

23

הפרסומים המיוחסים לנתבע 1- כתב מעריב-nrg

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

- 1 לנתבע זה מיוחסים שני פרסומים: 3
- 2 הפרסום האחד - מיום 10.06.2010. כתבה שפורסמה באתר האינטרנט מעריב-nrg הנושאת כותרת
3 באותיות מאירות עיניים: "רומן יוצא דופן: חרדית ומאהב ***", וכן כותרת משנית, באותיות מודגשות
4 אף הן: "גבר חרדי מירושלים נדהם כשאשתו ואם עשרת ילדיו, נטשה אותו לטובת *** ***. כעת היא
5 פועלת כדי להשיג לבן זוגה אשרת עבודה". מתחת לכותרות מתנוסס שמו של הכתב הנתבע 1 "עמיחי
6 אתאלי 10/6/2010". בגוף הידיעה סופר כי "האישה, כך התברר, הייתה בהיריון שוב, בפעם ה-11 ועד
7 היום לא ברור האם התינוקת הקטנה שנולדה היא חרדית גמורה או ***";
- 8 "הבעל הנבגד ניסה ככל שביכולתו למזער נזקים והתחיל בהליך משפטי ממושך באמצעות... בשנה
9 האחרונה מתנהל הליך משפטי בין בני הזוג בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני
10 בירושלים, שבו כל אחד מהם דורש לקבל חזקה על הילדים. בשבוע הבא צפוי בית הדין הרבני לקיים
11 דיון נוסף בשאלת המשמורת על הילדים לאור המלצות שיינתנו על ידי פקידות הסעד";
- 12 "כיום מתגוררת האישה עם התינוקת החדשה ועם שבעה ילדים נוספים בתנאים קשים מאוד
13 בירושלים. לטענת הבעל, אשתו מזניחה את הילדים והם נשארים שעות ארוכות לבד בבית. עוד
14 הבעל טוען כי בדירה שבה חיים הילדים אין דלת, נכנסים אליה חתולים וחולדות, והילדים חיים בתנאי
15 תברואה בלתי נסבלים".
- 16 "כיום האשה עובדת כנהגת הסעות ובעלה טוען כי בן הזוג *** שלה הכניס אותה לעסקי הסעות
17 השב"חים. האישה מצידה מנסה מאוד לעזור לע' *** ** *".
- 18 עוד סופר בכתבה על מכתבים "שהגיעו למעריב" לפיהם פנתה התובעת למנהל האוכלוסין ונשיא המדינה
19 על מנת להסדיר את שהייתו של בן הזוג (להלן - הפרסום הראשון או הפרסום מ 2010).
- 20 אין מחלוקת שלא התבקשה תגובת התובעת טרם הפרסום.
- 21 הפרסום השני - מיום 08.11.2012. כתבה נוספת שפורסמה באתר מעריב-nrg, גם הפעם תחת שמו של
22 נתבע 1, הנושאת כותרת בגופן בולט "בית בושת הוקם בלב שכונה חרדית בירושלים", ומתחתיה כותרת
23 משנית, אף היא באותיות מודגשות: "מכון ליווי שפתחה חרדית לשעבר ב-*** הפך ללהיט בקרב נוער
24 השוליים של המגזר. כעת מופצים פשקווילים לסילוק המטרד". כמו בפרסום הראשון גם הפרסום השני
25 מיוחס לנתבע 1 "עמיחי אתאלי 8/112012".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1

2

בגוף הכתבה צוין:

3

"חרדית לשעבר הקימה בלב השכונה החרדית *** בירושלים בית בושת שהפך במהרה ללהיט בקרב

4

פרחחי המגזר. לפני שנתיים פורסם ב'מעריב' החלק הראשון של עלילותיה של ... ולפי טענת בעלה,

5

עסקה לפרנסתה בהסעת שוהים בלתי חוקיים פלסטינים. לאחר מערכה משפטית ממושכת התגרשו

6

בני הזוג... מתברר ש... החליטה להמשיך בדרכה הלא שגרתית" "...כלפי חוץ מ' נראתה כחרדית

7

לכל דבר ולמרות גירושיה המשיכה לחבוש פאה. אולם במהרה החלו להתרוצץ בשכונה שמועות,

8

שלפיהן האישה הפכה למרכז החברתי של קבוצת צעירים וצעירות שנפלטו מהחברה החרדית.

9

הקבוצה הייתה נפגשת מדי לילה בדירתה של מ' וזו הייתה מספקת להם שירותי מין תמורת תשלום"

10

"סיפר למעריב חרדי תושב השכונה 'כל הבחורות והבחורים הנפלטים פשוט התחילו ללכת אליה

11

הביתה ולעשות חגיגות של זנות".

12

"בתוך זמן קצר הפכו שתיים מהנערות החרדיות לשותפותיה של *** והחלו לשמש בעצמן כזונות.

13

קהל הלקוחות בדירה היה מגוון וכלל חרדים לשעבר, חרדים בהווה, ערבים ישראלים ושב"חים

14

פלסטינים. השכנים החרדים שהבינו מה מתרחש בסמוך החליטו לגדוע במהירות את השיקוץ שקם

15

מתחת לאפס. לקוחות שהגיעו לדירה חזרו לרכביהם ומצאו את הצמיגים מנוקבים..."

16

כן סופר בכתבה על הפגנות סוערות שהתקיימו מול ביתה של התובעת ועל הפשקווילים שפורסמה נגדה.

17

ציבור הקוראים אף הזמין להמשיך ולעסוק בנושא: "בואו להמשיך לדבר על זה בפורום אקטואליה"

18

(להלן - הפרסום השני או הפרסום מ 2012).

19

אין מחלוקת כי לא התבקשה תגובת התובעת גם לפרסום השני.

20

21

הפרסום המיוחס לרדיו ללא הפסקה

22

4. ביום 08.11.2012 בוצע בתכנית הרדיו "שי ודרור" מערכון סאטירי הנסמך על הפרסום השני

23

באתר מעריב-72 מאותו היום. המערכון כלל פתיח לפיו: "עכשיו אצלנו 7:30 הנה מבזק קצר. בית

24

בושת בלב שכונה חרדית. מכון ליווי שפתחה החרדית לשעבר ב-*** הפך במהרה להיות להיט בקרב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1 נוער השוליים של המגזר..." בהמשכו ביצעו שני הקומיקאים ריאיון פיקטיבי, בו נטל אחד השדרים את
 2 תפקידה של *** שנשמעת אומרת: "פתחתי בית בושת תודה לאל התברך שמו... תגובות נהדרות יש
 3 לי והבנות נפלאות תודה לאל מזה יפות תודה לאל כל אחת מספקת הונאתה... עבודת קודש תודה
 4 לאל.... מה אתה אוהב, מה אתה אוהב תבוא הערב", כן נאמר מפיה כי כרתה את שדיה ואיבר מינה,
 5 באופן ההופך אותה ל"חרדית בכל רמ"ג איברי".

6

7

הפרסומים המיוחסים לכיכר השבת

8 5. הגם שלתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת צורפו 7 כתבות שפורסמו בימים: 07.09.12;
 9 26.10.12; 04.11.2012; 05.11.2012; 06.11.2012; ו- 20.11.12, הרי שלכתב התביעה, בכל הנוגע
 10 לפרסומי ככר השבת, צורפו רק נספחים ח1 ו-ח2 שהם הפרסומים מהימים 04.11.12 ו-05.11.12
 11 בלבד.

12

התביעה נגד ככר השבת תבורר אפוא רק בקשר לשני פרסומים אלו.

13

14 ביום 04.11.2012 פורסמה באתר האינטרנט "ככר השבת" המופעל על ידי נתבעת 3 כתבה פרי עטו של
 15 הכתב ישראל כהן (הכותב תחת שם העט ישי כהן; להלן – ישי כהן), שכותרתה: "רבנים מזהירים: חרדים
 נכשלים בבית התועבה", ובה נאמר:

16

17 "רבני שכונת *** מחריפים את המאבק מול בית התועבה: במכתב חריף וחריג מסוגו שהוציאו רבני
 18 השכונה, ספרדים לצד אשכנזים, הם תוקפים את הנעשה בדירה ומכריזים עליה מלחמה של ממש.
 19 ... על המכתב החריף חתומים אבנים ואדמו"רים, בהם: הגאון הרב יעקב חי יוסף, הרב משה צדקה,
 הרב יעקב חיים סופר, הרב ראובן אלבז, כ"ק האדמו"ר מזוועיהל, כ"ק האדמו"ר מקמארנה, ועוד...".

20

כן צוטטו בכתבה זו קטעים נרחבים מתוך הפשקווילים שפורסמו בראש חוצות:

21

22 "בצער לבנו הגדול, הננו לבוא בזעקה גדולה, על שמועה רעה אשר הגיעה לאוזננו, שבתוככי שכונתנו
 23 הק' *** , מזה זמן נהפך בית פרטי בבנין מגורים למקום פרצה חמורה, שרבים חללים הפילה ועצומים
 24 כל הרוגיה, וצעירים בני השכונה היקרים ההולכים בדרכם לביתם נכשלים במראות ושמועות חמורות
 25 ועוד איסורים רבים"; "אוי לנו שכך עלתה בשכונתנו, ידעו הרבים כי על פי דעת תורה והלכה אסור
 להתקרב לפתח ביתה כלל, ויישמרו מאוד ההורים את הילדים שלא ימצאו בקרבת הפרצה כי דרכי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 שאול יורדות אל חדרי מות' כמאמר המלך שלמה בחכמתו"; "ובודאי שלא תנוקה מעונש שמים
2 בהמשכת החטאת הרבים אשר כל באיה לא ישובו, ואזהרה חמורה שלא לסייעה בידה בשום צורה
3 שהיא, וכל שכן שלא לשתף עימה פעולה בהחטאת הרבים חס ושלום".

4 ביום 05.11.2012 פורסמה באתר האמור כתבה נוספת, גם זו פרי עטו של הכתב כהן, תחת הכותרת
5 "מכתב חריף: בנות ישראל נטמעות עם ערלים", בה צוין, בין היתר: "סערת 'דירת התועבה' שנחשפה
6 ב'כיכר השבת' ממשיכה לעורר סערה בשכונת *** בירושלים. בשעות האחרונות הוציאו ב'ועד לענייני
7 טהרת השכונה' מכתב חריף ונדיר מסוגו בו הם מגלים טפח מהנעשה ב'דירה הטמאה' לטענתם....
8 לפני כחודשיים הפגינו מאות מתושבי השכונה בראשותם של רבני השכונה, המפגינים האזינו
9 לדבריהם של הרבנים, ואחר-כך יצאו לרחוב *** שם – לטענת התושבים – מתגוררת אישה הפוגעת
10 בקדושת השכונה. כוחות גדולים של משטרה ויס"מ ומשמר הגבול הוזעקו למקום, וביקשו
11 מהמפגינים לעזוב.

12 קצין המשטרה הכריז במיקרופון כי ההפגנה לא חוקית, אולם המפגינים סרבו לעזוב. משלא נשמעו
13 להוראות המשטרה, החל הכוח לפנותם באמצעות פרישים וכלבים".

14 גם בפרסום זה צוטטו קטעים נרחבים, הפעם ממסמך שהכותב מייחס אותו ל"ועד לענייני טהרת השכונה",
15 והכוללים את האמירות:

16 "נאקת מאות תושבי *** עולה עד לשמים מהמשך פעילות אשת הזדונית המרשעת, שלמעלה משנה
17 הפכה את ביתה בית תועבה בבית מגורים, למשרפת נשמות להחטאת הרבים בחמורות דבר שלא
18 יקרה גם בשכונה חילונית תקינה"; "מידי יום ומידי שעה נטמאת השכונה הקדושה ה' ירחם, זאת
19 מפני שמתגוררת בחוצפתה ופועלת באזור חרדי, ומציאות העובדות, גם במצלמות שהוצבו לאחרונה
20 במקום מטעם ועד הרבנים, שרבים חללים מבחורי ישראל מכל העדות והחוגים נופלים חללים,
21 ועצומים במספר כל הרוגיה בנפש מאין מענה הגון לבלימת הפשע"; "אנו בני התורה ומאות משפחות
22 תושבי האיזור כולו, נמצאים בפחד ואימה מתמיד על הבנים כשמבחוץ לבית ומסביבו פועלת רוב
23 שעות היממה משרפת נשמות, ונהפך המקום למשכן כל צרוע זב, ולמדור גיהנם הבוקע מרבו קולות
24 מוזיקה מחרשת אוזניים של דברי כיעור נתעבים ביותר, מראות שחץ ופריצות וקללות חירוף וגידוף
25 כנגד רבני השכונה הצדיקים ותורתנו הקדושה, באין בתוך העיר מקנא לכבוד ה"; "ואחרון הגדיל,
26 לשמוע עדויות כי מזה למעלה משנה וחצי, כמה מבנות ישראל הכשרות, שנמצאות במגע עימה, ולו
27 הקטן ביותר, שודלו על ידה לחלל את קדושתם עם גויים ערלים, וכמה מהם נפלו ברעתה רח"ל"; "צו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 תורתנו הקודשה 'ובערת הרע מקרבך, לא עת לחשות ולא עת להחריש על הזממה כי חס ושלום
2 תומאתה בזמן מועט תהפוך את שכונתנו למרכז סדום ועמורה'; "נזכור כי חילול ה' גדול! החטאת
3 מאות בחורי ישראל בכריתות ומיתות בית דין שהם יהרג ואל יעבור, וחילולי שבת בפרהסיה, וכעת
4 על כולנו לקדש את שמו יתברך".

5

6

הפרסומים המיוחסים לכבוד הרבנים

7 6. לקראת סוף שנת 2012 הופצו במספר שכונות בעיר ירושלים עלונים וכן מודעות נייר שהודבקו
8 על לוחות המודעות ובכולם קריאות בגנותה של התובעת, ומה ראוי שייעשה לה. חלק מהפרסומים היו
9 אנונימיים ובחלקם הופיעו בהדפסה בתחתית המודעות שמותיהם של רבנים מנכבדי העדה.

10 בעלון אחד, שבתחתיתו מצוין שמקורו ב"הועד לשמירת הקדושה שע"י העדה החרדית" נאמר: "תושבי
11 השכונות **** - **** - **** - ****. עליכם לזעוק בקול גדול **** מרח' בנין **** כניסה **** דירה
12 **** צאי מיד משכונתנו!!!!". ואם לא די בכך מופיע בצדו השני של העלון: "נורא נוראות!! תושבי
13 השכונות **** - **** - **** - ****. אנו מוחים בכם על אזלת ידיכם!!! עד מתי תחשבו לנוכח הפירצה
14 הנוראה והטומאה הרצוצה הבוקעת ועולה מבית משפחת **** שברח' בנין **** כניסה **** דירה****
15 ???!?!? זעקו אל ה' בחזקה עד ירחם עליכם הקב"ה ויסיר מעליכם צרה נוראה זו".

16 בעלון נוסף, שמקורו לא צוין, נאמר: "מי לה' אלינו נתאסף כולנו על אשר יראת ה' בליבו לאמירת פרקי
17 תהילים מול הבית בו הנגע משפחת **** ברחוב **** כניסה **** בליל שישי הקרוב ליל ר"ח מנ"א בשעה
18 10:30 לאחר מכן נלך כולנו להמשך אמירת תהילים ברחוב **** סמוך לכניסה **** איש בל יעדר".

19 אל מול אותם עלונים אנונימיים הופצו ופורסמו על לוחות המודעות בראש חוצות העתקי מודעה גדולה
20 הנושאת בתחתיתה את שמותיהם ותאריהם של 23 רבנים, ביניהם נתבעים 4-8. בה נאמר:

21 "זעקת ראשי הישיבות אדמו"רים ורבנים משכונת **** והסביבה אזהרה נוראה. בצער לבנו הגדול,
22 הננו לבוא בזעקה גדולה, על שמועה רעה אשר הגיעה לאוזננו, שבתוככי שכונתנו הק' ****, מזה זמן
23 נהפך בית פרטי בבנין מגורים למקום פרצה חמורה שרבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה רח"ל,
24 וצעירים בני השכונה היקרים ההולכים בדרכם לביתם נכשלים במראות ושמעות חמורות ועוד
25 איסורים נוראים. אוי לנו שכך עלתה בשכונתנו ידעו הרבים כי ע"פ דעת תורה והלכה אסור להתקרב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1 לפתח ביתה כלל!! וישמרו מאד ההורים את הילדים שלא ימצאו בקרבת הפרצה כי 'דרכי שאול ביתה
 2 יורדות אל חדרי מות' כמאמר שלמה בחכמתו ובודאי שלא תנוקה מעונש שמים בהמשכת החטאת
 3 רבים אשר כל באיה לא ישובון. ואזהרה חמורה שלא לסייע בידה בשום צורה שהיא וכ"ש לא לשתף
 4 עימה פעולה בהחטאת הרבים ח"ו עד שתשוב בתשובה שלימה ויהי רצון שה' יתברך יחיש את
 5 גאולתנו במהרה אמן ובעה"ת ליל י"ג מרחשון שנת התשע"ג [29.10.2012] (להלן- הפשקוויל).

6

7

המעשים המיוחסים לנתבע 9

8 7. שלא כמו ביחס לנתבעים 1-8, לא מייחסת התובעת לבעלה לשעבר הנתבע 9 מלל מדויק, אולם
 9 היא רואה בו את מחולל הפרשה ומי שיזם את הפרסומים ע"י אחרים בכך שמסר את הידיעות המכפישות
 10 לרבנים ולכתבים על מנת לפגוע בה ולסלקה מהדירה. לדבריה הנתבע 9 אחראי ל"הפצת השמועה לפיה
 11 התובעת היא זונה המנהלת בית בושת בדירתה הפרטית", וכי "הסית רבנים, אשר חלקם נתבעים
 12 בתביעה זו, ושכנע אותם שאני מנהלת בית בושת בדירה המשותפת ושיקראו פומבית לסילוקי
 13 מהדירה... כתוצאה ממעשה זה של הנתבע 9 נתלו פשקווילים ברחבי השכונה..." (סעיף 24
 14 לתצהירה).

15 התובעת מייחסת לגרושה פרסום לשון הרע, אף אחריות מכוח סעיף 12 לפקודת הנזיקין, בהיותו "מסייע,
 16 מייעץ או מפתה" לפרסומים.

17 התובעת גם מייחסת לגרושה עוולה מתחום הגנת הפרטיות עת טענה כי "הכניס לביתי, ללא ידיעתי את
 18 כתב עיתון מעריב עמיחי אתאלי אשר פרסם מספר כתבות בלא שקיבל את גרסתו" (סעיף 30
 19 לתצהיר).

20

עילות התביעה

21 8. לאור טענה מרכזית המועלית ע"י נתבע 1, שחלק מהנתבעים מחרים ומחזקים אחריו, לפיה דין
 22 התביעה להידחות בהיותה משוללת עילה, שכן התובעת סומכת את עיקר טענותיה בסיכומים מטעמה על
 23 פרסומים שנטען לגביהם שהם מהווים לשון הרע, עת הצהירה במהלך הדיון כי תביעתה אינה נסמכת
 24 עוולת לשון הרע, אף לא שילמה אגרת משפט בעבור עילה זו, אף טוענת לעילות שלא מופיעות בכתב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1 התביעה - יש לגדור בטרם דיון את המסגרת הדיונית ולקבע מהן עילות התביעה שהתובעת רשאית
2 להישמע בהן.

3

4 9. מכתב התביעה אכן קשה לבודד את עילות התביעה עליהן נסמכת התביעה, והצהרותיה של ב"כ
5 התובעת במהלך המשפט באשר לעילות התביעה להן היא טוענת לא היו עקביות ולא התיישבו זו עם זו.
6 אין גם הלימה בין הנטען בכתב התביעה, לבין הנטען במהלך הדיונים ובסיכומים, תוך פריקת עול סדרי
7 הדין, באופן שהקשה על ההכרעה.

8

9 10. בפתיח לכתב התביעה צוין כי "סכום התביעה: 3,000,000 ₪", ובגופו נכללה הפניה לחוק איסור
10 לשון הרע תוך שנטען כי "הפרסומים שפורסמו אודות התובעת מקיפים את כל קבוצות הדיבה
11 המוגדרות בחוק...אף אחת מהן לא יכולה לחסות תחת ההגנות שבדין". כן צורפה לתביעה חוות דעת
12 פסיכיאטרית המייחסת לתובעת נכות נפשית בשיעור 40%. אלא שלצד ההליך העיקרי הוגשה ע"י
13 התובעת גם בקשה לפטור מאגרה, בה ציינה כי "לא מדובר בתביעת לשון הרע, אלא בתביעה בשל
14 גרם נזק גוף" (סעיף 5 ל"תשובת המבקשת לעמדת המדינה, ולתגובת המשיבים בעניין בקשתה
15 לפטור מאגרה" מיום 13.05.2015). בהחלטת רשם בית המשפט מיום 13.10.2015 (כבוד השופט
16 חסדאי) ניתן לתובעת פטור מאגרת משפט לצד הוראה כי "...תסווג המזכירות את התביעה כתביעה
17 בגין 'נזק גוף' (ולא לשון הרע), כמתחייב אף מן האמור ברישת כתב התביעה, בהגדרת מהותה
18 'גרם נזק נפשי בשל ...'".

19

20 11. זאת ועוד, בישיבת קדם המשפט הראשונה שהתקיימה ביום 15.05.2016, ונוכח טענות מאגף
21 הנתבעים לאי תשלום אגרה מספקת, נדרשה ב"כ התובעת להסביר מהן עילות התביעה עליהן נסמכת
22 התביעה והשיבה "זה לא תביעת לשון הרע" (עמוד 2 שורה 23; ישיבה מיום 15.05.2016), אך באותה
23 נשימה הוסיפה: "כתבנו בכתב התביעה שאחת העילות היא עילת לשון הרע ולכן, אני מסבירה
24 שהתביעה נסמכת גם על עילת לשון הרע. הפרת חוק יסוד כבוד האדם וחוק הגנת הפרטיות".
25 משהצהרות ב"כ התובעת לא עלו בקנה אחד זו עם זו ומשצורפות כתב התביעה הצביעו לכאורה על כי
26 עוולת פרסום לשון הרע אכן נכללת בין עילות התביעה, הוריתי כי "תוך 7 ימים תגיש ב"כ התובעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 הודעה מסודרת ולקונית בה תודיע מה הן עילות התביעה שהיא מייחסת לכל נתבע ונתבע בנפרד
2 כאשר לצורך עניין זה הנתבעים 4-8 יכולים להיחשב כנתבע אחד. בהודעה תוסיף ותפרט באת כוח
3 התובעת, את הפרסומים, אם ישנם כאלה, המיוחסים למי מהנתבעים בעילת לשון הרע, תוך הצבעה
4 על תאריך הפרסום ועל המלל שבו המהווה לפי הנטען עוולת לשון הרע".

5
6 12. ביום 18.05.2016 הגישה ב"כ התובעת "הודעה מטעם התובעת בעניין עילות התביעה"
7 (להלן- ההודעה) בה יחסה לנתבעים השונים את העילות הבאות:

8 לנתבע 1 - "הוצאת לשון הרע; פגיעה בפרטיות; פגיעה בכבוד האדם; הסתה; הפרת צו דלתיים
9 סגורות".

10 לנתבעת 2 - "הוצאת לשון הרע; פגיעה בכבוד האדם".

11 לנתבע 3 - "הוצאת לשון הרע; פגיעה בפרטיות; הסתה".

12 לנתבעים 4-8 - "הוצאת לשון הרע; פגיעה בכבוד האדם; פגיעה בפרטיות; הסתה".

13 לנתבע 9 - "הפרת צו דלתיים סגורות; פגיעה בפרטיות; הסתה; הוצאת לשון הרע; הטרה מאיימת;
14 התעללות נפשית ופיזית; הסגת גבול כדי לעבור עבירה".

15 בישיבת בית משפט מיום 30.10.2016 ביצעה ב"כ התובעת תפנית לאחור ושבחה והצהירה "...לא מדובר
16 בתביעת לשון הרע. אין לנו עילה שנשמכת על חוק איסור לשון הרע" (עמוד 9 שורה 10 לפרוטוקול
17 הדיון).

18

19 13. אין לתמוה אפוא שהנתבעים טוענים כי "במהלך המשפט זגגה התובעת והפכה את עורה

20 שוב ושוב בענין העילות המשפטיות שעליהן מבוססת תביעתה" (מתוך טיעוני ב"כ נתבע 1). לשיטתם,

21 אין מקום לשמוע את התביעה ככל שהיא נשמכת על עוולת לשון הרע משום ש"התובעת לא ביקשה פטור

22 ולא שילמה אגרה בגין הגשת תביעת לשון הרע (תביעה אזרחית רגילה) ועל כן לא ניתן לדון

23 בתביעתה כתביעת לשון הרע" (סעיף 2 לסיכומי נתבעת 2) וכן "התובעת לא שילמה אגרה בגין תביעה

24 כזו (לשון הרע, פגיעה בפרטיות וכו')" (סעיף 10 לסיכומי נתבע 1), אף הצהירה במהלך הישיבות שאין

25 היא נשמכת על עילת הלשון הרע. בתוך כך הם מפנים לתשובת ב"כ התובעת לעמדת המדינה והנתבעים

26 בהליך הבקשה לפטור מאגרה; להצהרותיה בישיבות קדם המשפט (זו מיום 30.10.2016 וזו מיום

27 15.05.2016); להחלטת הרשם מיום 13.10.2015 לפיה מדובר ב"תובענה לנזקי גוף, במסגרתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 תובעת המבקשת את הנתבעים בגין נזק נפשי שנגרם לה כתוצאה מהתנהלות הנתבעים כלפיה";
2 אף להחלטתי מיום 30.10.2016 לפיה "רשמתי לפני את הצהרת באות כח התובעת, כי התביעה לא
3 נסמכת על עילת לשון הרע. ככל שהצהרה זו תחייב תוצאות מסוימות – די להן בשעתו" (עמוד 12
4 שורות 2-3).

5

6 14. כאמור, טרוניית הנתבעים ביחס להצהרותיה הסותרות של באת כוח התובעת בהקשר לעילת
7 לשון הרע אכן במקומן, אלא שאין די בהן כדי לשמוט את השטיח מתחת לבסיס העילה בענייננו, משהיא
8 באה, כפי שאסביר להלן, בגדרה של תביעה לנזקי גוף, בהלימה לקביעת כבוד הרשם השופט חסדאי
9 בהחלטתו מיום 13.10.15.

10 סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע מורה כי "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה
11 אזרחית, ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים 2(2) עד 15, 55ב, 58 עד 61 ו-63
12 עד 68 לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944". סעיפים 58(1) ו-60 לפקודה הישנה הוחלפו בנוסח החדש
13 של הפקודה בסעיפים 71 ו-76 (בהתאמה), ומורים כי "כל בית משפט אזרחי יהא מוסמך בתחומי
14 שיפוטו ליתן תרופה לעוולה לפי פקודה זו..." וכי "פיצויים אפשר שיינתנו הם בלבד או בנוסף על ציווי
15 או במקומו; אלא שאם – (1) סבל התובע נזק, יינתנו פיצויים רק בשל אותו נזק שעלול לבוא באורח
16 טבעי במהלכם הרגיל של הדברים ושבא במישרין מעוולת הנתבע". משמע – ההוראות הכלליות
17 שעניינן פסיקת פיצויים הקבועות בפקודת הנזיקין מוחלות גם על העוולה הקבועה בחוק איסור לשון הרע.
18 וכמאמר הפסיקה:

19 "כחוט השני עובר בדיני הפיצויים בנזיקין העיקרון כי מטרתם של הפיצויים הינה להשיב את המצב
20 לקדמותו... גישה זו חלה גם בפיצויים בגין לשון הרע... אכן, הפיצויים בגין לשון הרע נועדו להעמיד
21 את הנפגע באותו מצב שבו היה נתון לולא פרסום לשון הרע... הפגיעה בזכות לשם הטוב – כמו
22 הפגיעה בזכות החוקתית לחירות ולשלמות גופנית – מצדיקה פיצוי תרופתי המשיב את המצב
23 לקדמותו... משנקבעה האחריות, באים דיני הפיצויים לממשה. הפיצוי התרופתי מביא למימוש
24 האופטימלי של האיזון שנקבע על-ידי דיני האחריות. מימוש זה הוא אופטימלי, שכן מטרתו של הפיצוי
25 התרופתי היא השבת המצב לקדמותו" (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5) 510, 523).

26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

- 1 15. ובאשר לטענה כי התובעת לא שילמה את האגרה הנדרשת: אין מחלוקת כי פגיעה נפשית
2 המתבטאת בנכות נחשבת לנזק גוף.
- 3 משנטען בכתב התביעה כי עניינה ב"גרם נזק נפשי בשל הוצאת לשון הרע", **"כתוצאה ישירה ממסכת**
4 **מעשיהם של הנתבעים... נגרמה לתובעת נכות נפשית"** (סעיף 48 לכתב התביעה), ומשצורפה לתביעה
5 חוות דעת רפואית לתמיכה בכך בהתאם להוראת תקנה 127 לתקנות סדר הדין האזרחי (מבלי להכריע,
6 כמובן, בתקפותה ובמשקלה), לא בכדי קבע הרשם כי תשולם האגרה המתאימה לתביעה בגין נזק גוף.
7 אין מניעה כי תביעה לנזקי גוף תתבסס על עוולת פרסום לשון הרע, ואין בהכרח סתירה בין השתיים.
- 8 אני נוטה לפרש את הצהרותיה הסותרות של ב"כ התובעת בהקשר לעילת התביעה שעניינה פרסום לשון
9 הרע על רקע אגרת המשפט, קרי: אין היא תובעת פיצוי סטטוטורי בגין פרסום לשון הרע ללא הוכחת נזק,
10 אותו יש לכמת בתביעה ולשלם בגינו אגרה, אלא תביעה נסמכת על נזקי גוף - נכות נפשית - שנגרמו
11 לה בגין הפרסומים, שבשלב זה טרם ניתן לכמתם, ולכן היא מתבוננת על תביעה ככזו שהוגשה בגין
12 נזקי גוף. כפועל יוצא אין לראות בהצהרות ב"כ התובעת מהימים 15.05.2016 ו-30.10.2016 משום
13 ויתור על עילת לשון הרע.
- 14 16. מכל מקום, לא יאה זה נכון להכריע בגורל התביעה רק על בסיס האיצטלה המשפטית שהתובעת
15 העטתה עליה, בין אם חוק איסור לשון הרע, בין אם עוולת הרשלנות, שהרי **"מקום שלפני בית המשפט**
16 **מערכת עובדתית המגבשת זכות לצד אחד וחובה למשנהו, וככל שעובדות אלה נטענו מתחילה,**
17 **נימוקי המשפטיים יכולים להיות שונים מאלה שהועלו בתביעה, ובלבד שהתמונה נובעת מן הראיות**
18 **שהיתה לצדדים ההזדמנות להידרש אליהן"** (רע"א 7288/12 רוזן נ' אברמוביץ, פסקה י"א, ניתן ב-
19 23.10.2012).
- 20 בענייננו מלכתחילה נזכר חוק איסור לשון הרע בכתב התביעה (סעיפים 28-29) ושאלת העילה לא
21 התעוררה אלא אגב הדיון בסוגיית אגרת המשפט והסעד הנתבע. לא למותר לציין כי הכלל בשיטת הנזיקין
22 הנוהגת בישראל הוא כי אין מניעה להחיל על מערכת עובדות מסוימת יותר מעוולה נזיקית אחת, וזאת
23 בכפוף לכך שהתובע לא יזכה בכפל פיצוי. משכך, אין מקום לדחות את אותו החלק של התביעה הנסמך
24 על עילת פרסום לשון הרע, רק מטעמים דיוניים, ועילה זו תבורר לגופה.
- 25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

17. עם זאת, התובעת לא הסתפקה בעילות התביעה שפירטה בכתב התביעה, בהודעתה מיום 18.05.16 ובהצהרותיה הסותרות, ובסעיף 36 לסיכומיה, תוך התעלמות מוחלטת מסדרי הדין, הוסיפה והתייחסה למספר "חובות חקוקות שהפרו הנתבעים" ביניהן "חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו", "הסתה לפי סעיף 214ד(א) לחוק העונשין", "סעיף 3(3) לחוק למניעת אלימות במשפחה", "סעיף 68 ה(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]", "חוק בתי המשפט לענייני משפחה", "חוק הנוער (טיפול והשגחה)" - שלא בא זכרן בכתב התביעה, אף לא בהודעה.
- הנתבעים טוענים כי "במקום שבו ישנה עוולה מיוחדת והוראת חוק מיוחדת, אין מקום לפנות אל עוולות המסגרת (רשלנות והפרת חובה חקוקה) ובכך לעקוף את הוראת החוק המיוחדת" (סעיף 11 לסיכומי נתבעת 2), וכי אין הכרה במשפט האזרחי בישראל ב"עוולה חוקתית" שעניינה הפרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו או בעוולה של "הסתה", מה גם שממילא לא העלתה התובעת בכתב התביעה טענות הנסמכות על עוולות הפרת חובה חקוקה.
- אכן אין להידרש במסגרת הדיון לעילות שעניינן "פגיעה בכבוד האדם", "הסתה", "הפרת צו דלתיים סגורות", בין כפי שנכללו ב"הודעה מטעם התובעת בעניין עילות התביעה" ובין באופן בו הועלו בסיכומי התובעת. אין מדובר בעוולות אזרחיות על פי הדין הכללי או הוראות חקיקה ספציפיות, וככל שניתן לחייב מכוחן במשפט האזרחי (מבלי לדון בכשירותן לכך ככלל או בנסיבות העניין) נדרש שימוש בעוולת המסגרת שעניין הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין, כפי שמציינת התובעת עצמה בסיכומיה. דא עקא, שתקנה 74(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, מורה כי "הועלתה בכתב טענות טענה של הפרת חובה חקוקה, יצויין החיקוק אשר הפרתו מהווה עילה לתובענה". משמע, נדרש לציין בכתב התביעה הן את העוולה הכללית בדבר הפרת חובה חקוקה והן את החיקוק המופר הספציפי. יודגש - גם לו ניתן היה להתבונן על "הודעה מטעם התובעת בעניין עילות התביעה" כעל תיקון כתב הטענות, שלא לפי הוראות תקנות 91 ו-92 לתקנות (ולא כך הוא) – הרי שגם בה נמנעה התובעת מלציין עוולת הפרת חובה חקוקה, על תנאיה ואופן יישומם על כל אחד מהחיקוקים שפירטה באותה הודעה. משכך, טענות הנסמכות על עוולה זו לא תידונה בהמשך [השווה: ת"א 4510-05-09 (חי') א' ס' ואח' נ' משרד הפנים ואח', פסקה 28 והאסמכתאות שם, ניתן ב-04.05.2014; אושר "על קרבו ועל כרעיו מכוח תקנה 460(ב)" בע"א 4230/14 המועצה הדתית הדרוזית נ' פלונית ואח', ניתן ב-18.06.2015].
- עם זאת, בין החיקוקים שנכללו בהודעה האמורה קיים חריג, הוא חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, העומד בפני עצמו, כפי הוראת סעיף 4 לפיו "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית והוראות פקודת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה". משכך אין מניעה כי בית המשפט יבחן את
2 הטענות הקשורות לחוק זה לגופן.

3 העולה מן האמור הוא שעילות התביעה אשר תידונה הן אלו הנסמכות על חוק איסור לשון הרע ועל
4 חוק הגנת הפרטיות.

אמת?

6 18. בטרם ניכנס לדיון מעמיק בשאלת אחריותו הפרטנית של כל אחד ואחד מהנתבעים, יש להסיר
7 מהדרך עננה משותפת לכלל הנתבעים: ההיו הדברים מעולם? האם אכן סטתה התובעת חלילה מדרך
8 הישר ופנתה לזנות?

9 אין מחלוקת שאיש מהנתבעים לא התגונן בטענת "אמת דברתי" בכל הנוגע לפרסום זה (במובחן מטענת
10 האמת המועלית על ידי כנר השבת בהקשר לחתימת הרבנים על הפשקוויל, והשתתפות מי מהם
11 בהפגנה).

12 אף על פי כן ביקשתי לפזר ספקות ולהעמיד דברים על דיוקם. כעולה מפרוטוקול הדיון הרי בפתח הליך
13 ההוכחות בישיבת בית המשפט שהתקיימה ביום 07.02.17, "בית המשפט מעלה שאלה מיוזמתו: האם
14 מי מהנתבעים טוען שהאמור בפרסום הוא נכון, שהתובעת ניהלה בדירתה בית זונות?"

15 אף אחד לא קם!

16 אף אחד לא טען לאמת. הנתבע 1 השיב "אני לא מביע עמדה"; רדיו ללא הפסקה: "אין לנו טענה כזו";
17 כנר השבת: "אין לנו טענה כזו"; ב"כ הרבנים: "אין לנו ידיעה" והגרזש: "אנחנו לא טענו ולא טוענים
18 טענה כזו".

19 אף העו"ס לפי חוק הנוער, איילה ללום, אישרה כי "...ככה עלה הנושא של בית הבושת, כן בית בושת,
20 לא בית בושת, עלה מבחינתנו, שאלנו את השוטרים מה ההתרשמות שלהם מתוך המקום הזה,
21 השוטרים אמרו שהם הכניסו למקום שוטרים סמויים לבדוק את העניין ולא מצאו ראיות לזה – לניהול
22 בית בושת, כשהם העלו את בעלה לשעבר כאחד החשודים לתסיסה לכל מה שקרה" (פרוטוקול עמוד
23 31 שורות 14-17).

24 ובכן, לא מיני ולא מקצתי. התובעת בחרה לה כבן זוג *** - אכן. עסקה בזנות והחטיאה אחרים- לא ולא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1

2

3

אחריות הנתבע 1

4 19. נתבע 1 מנער חוצנו מהפרסומים המיוחסים לו, אף שנעשו בשמו. לטענתו, הכתבות שהכין בנושא
5 הוכתבו על ידו בעל פה באמצעות הטלפון מתוך רשימת "נקודות ציון", הועברו לעורך האתר, וזה ערך
6 בהן שינויים ואף הוסיף להן את הכותרות. לעמדתו, משהתובעת נמנעה מלתבוע את האתר עצמו, אף לא
7 את בעלי התפקידים האחראים לנוסח הסופי, אין לחייבו, כפי עצת יועציו המשפטיים, בכשלים, ככל שנפלו,
8 בעבודתם.

9 אני דוחה את הטענה. מששתי הכתבות פורסמו באתר האינטרנט תחת שמו של הכתב והוא לא התנער
10 מהן עד להגשת התביעה, די היה לתובעת, על מנת שתעמוד בנטל המוטל עליה, להציג את הכתבות
11 הנושאות את שמו של הכתב כדי להעביר אליו, בנושא זהות האחראי לפרסום, את נטל ההוכחה ולהוכיח
12 את טענתו כי מאן דהוא אכן ערך בכתבות שלו את השינוי הנטען, שלא על דעתו ואף שלא בידיעתו.
13 וכפי שנאמר:

14 "יתר-על-כן, הלכה שמכבר היא שמקום שבו מוטל על תובע להוכיח עובדה המצויה בידיעתו הייחודית
15 של הנתבע, לא תידרש מן התובע, בשלב הראשון, אלא כמות הוכחה קטנה עד שהנטל להוסיף
16 ולהביא ראיות יוטל על שכמו של הנתבע" (ע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, פ"ד נה(5) 71, 83
17 והאסמכתאות שם).

18

19 20. הכתב לא עמד בנטל זה, אף לא מקצתו.

20 הכתב אינו מציג את הנוסח המקורי, הכשר לגרסתו, אף לא את "נקודות הציון", ומתרץ זאת "מכל מקום
21 הנוסח שמסרתי לעורך/ים אינו ברשותי כיום" (סעיף 6 לתצהירו).

22 הכתב מדבר על "שינויים ותיקונים" שהוכנסו בנוסח שלו ע"י מאן דהוא, אך נמנע מלהצביע על אותם
23 השינויים שלדבריו "אינני זוכר מה הם", כשהדעת נותנת כי במעמד העריכה נעשו, כמקובל, רק תיקוני
24 תחביר או שינויי נוסח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

- 1 הכתב אינו מציין למי מסר את נקודות הציון בטלפון, אינו נוקב בשמו של עורך האתר עמו היה בקשר
2 במועדים הרלבנטיים, או העורך אחראי באותה עת, אף לא מציין כי ניסה לאתר או נכשל בכך.
- 3 הכתב מאשר כי צלם מעריב ביקר בדירה: "ת. מי שכן היה בדירה זה צלם מטעם מעריב לאחר תאום
4 שנעשה מולו ולא עבר דרכי. ש. אתה לא דיברת עם הצלם ונתת לו את הכתובת? ת. לא. אני לא יודע
5 מי הצלם..." (פרוטוקול עמוד 67, שורות 20-23).
- 6
- 7 הכתב גם לא שלח הודעת צד ג' נגד עורך האתר, אף לא נגד אתר האינטרנט של מעריב, הימנעות
8 המרמזת או על הודאה באחריות לפרסום, או למצער על שיתוף פעולה עם האחראים לפרסום.
- 9
- 10 21. התנערותו הסתמית של הכתב מאחריות לפרסום - "לא אני פרסמתי" - על דרך הטלתה על עורך
11 אלמוני שהנתבע 1 אמור לדעת מיהו, אף אינה עולה בקנה אחד עם הוראתו הברורה של סעיף 11(א)
12 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 הקובעת כי "פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו
13 באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת
14 וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא
15 גם האחראי לאמצעי התקשורת".
- 16 הנתבע 1 הוא זה שהביא את הכתבה לאתר והוא זה שגרם לפרסומה.
- 17
- 18 22. אין מדובר במסירת הודעה על מזג האוויר או על עומס תנועה. מדובר בנושא "החם" של אותה
19 עת שהסעיר את השכונות החרדיות בירושלים, כך שהנחת המוצא היא שהכתב עיין בכתבות שיצאו תחת
20 שמו לאחר פרסומו, והימנעותו מלהעלות טענה כלשהי או הסתייגות מהאמור בהן לאחר פרסומו -
21 משמיטה כל בסיס ליכולתו להתנער מהן, ומקימה את המסקנה המתבקשת שהמדובר בפרי עטו, ולכל
22 היותר בניסוחים על דעתו.
- 23 העולה מהאמור לעיל הוא שיש לייחס לנתבע 1 את הפרסומים שפורסמו באתר האינטרנט מעריב-nrg .
- 24

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

23. משנחה דעתי כי הנתבע 1 אחראי לשני הפרסומים שנעשו בשמו, יש להמשיך ולבחון את תוכנם, האם יש בהם משום פגיעה בפרטיות התובעת או פרסום לשון הרע אודותיה.
- קריאה נוספת של שני הפרסומים תוביל למסקנה בדבר היעדר היתכנות לתשובה אחרת זולת הן מוחלט.
- בפרסום הראשון צוין בין היתר כי "האישה, כך התברר, הייתה בהיריון שוב, בפעם ה-11, ועד היום לא ברור האם התינוקת הקטנה שנולדה היא חרדית גמורה או ***"; כי "הבעל הנבגד ניסה ככל שביכולתו למזער נזקים והתחיל בהליך משפטי ממושך"; כי "בשנה האחרונה מתנהל הליך משפטי בין בני הזוג בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני בירושלים, שבו כל אחד מהם דורש לקבל חזקה על הילדים"; וכי "בשבוע הבא צפוי בית הדין הרבני לקיים דיון נוסף בשאלת המשמורת על הילדים לאור המלצות שיינתנו על ידי פקידות הסעד".
- המדובר ב"הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייני הפרטיים של אדם" לפי סעיף 2(7) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 המגדיר "פגיעה בפרטיות" מהי, וכן "פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגות ברשות היחיד" לפי סעיף 2(11) לחוק.
- בפרסום הראשון אף צוין "לטענת הבעל, אשתו מזניחה את הילדים והם נשארים שעות ארוכות לבד בבית. עוד הבעל טוען כי בדירה שבה חיים הילדים אין דלת, נכנסים אליה חתולים וחולדות, והילדים חיים בתנאי תברואה בלתי נסבלים"; וכי "כיום האשה עובדת כנהגת הסעות ובעלה טוען כי בן הזוג *** שלה הכניס אותה לעסקי הסעות השב"חים". קרי: לא זו בלבד שהתובעת נואפת, ונושאת בבטנה ספק ממזר, אלא שהיא גם מזניחה את ילדיה, מגדלת אותם בתנאי תברואה בלתי נסבלים ומגורים עם חתולים וחולדות, אף שולחת ידה בפשיעה על דרך הסעת שבחים.
- לא ניתן לחלוק על כי מדובר בפרסום שיש בו "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו" המהווה לשון הרע לפי ההגדרות שבסעיף 1(2) חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.
24. הנתבע 1 אינו יכול להישמע בטענה כי התובעת לא זוהתה, שכן במכתב בא כוח מעריב מיום 30.06.2010, שהיווה מענה למכתב התלונה של ב"כ התובעת מיום 23.06.2010, אישר הלה כי "אכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

- 1 ייתכן שמכריה ובני משפחתה של מרשתך זיהו כי מדובר בה" וכי "אני מסכים שהיה ראוי לקבל
2 ולפרסם את גרסתה ותגובתה של מרשתך" אף הציע "לפרסם הודעת התנצלות...".
- 3 הנתבע 1 אף אישר כי בכתבה הראשונה מופיע צילום של נתבע 9, הגם שלטעמו העובדה ש"הוא מצולם
4 מאחור" מקשה על זיהויו, אף מאשר כי הכתבה השנייה כוללת צילום חזית הבניין בו מתגוררת התובעת.
5
6
- 7 25. בפרסום השני החרף מבין השניים כבר הפכה התובעת, אשר כיכבה בשמה ובכתובתה על גבי
8 לוחות המודעות בירושלים, לזונה, למנהלת "בית בושת", ולמנהלת "מכון ליוני" ש"הפך ללהיט בקרב
9 נוער השוליים של המגזר"; "...עסקה לפרנסתה בהסעת שוהים בלתי חוקיים פלסטינים", וסיפקה
10 לצעירים וצעירות "שירותי מין תמורת תשלום" - לשון הרע מן החמורות והמשפילות שניתן להעלות על
11 הדעת, לא רק ביחס לאשה חרדית, אלא ביחס לכל אישה נורמטיבית מכל מגזר שהוא, וכל המוסיף גורע.
12
- 13 26. משאין כיום מחלוקת כי עיקרי הדברים המכפישים אינם אמת, מוסרת מעל הנתבע 1 חזקת תום
14 הלב בהתאם לסעיף 16(ב) לחוק לשון הרע הקובע "חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום
15 שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה: ... (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט
16 לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא".
- 17 הנתבע 1 מנסה להידחק לסיפא של הסעיף בטענה לפיה "ביצעתי את הבדיקות הנדרשות בניסיונות
18 העניין על מנת לוודא כי מה שכתבתי הינו אמת" (סעיף 5 לתצהירו), קרי: נקט לגישתו לפני הפרסום
19 באמצעים סבירים על מנת להיווכח שמדובר בידיעת אמת.
- 20 אני דוחה ניסיון זה. הכתב לא טרח לבצע את הבדיקה המינימלית הנדרשת לשוחח או לקבל את תגובת
21 נושא הכתבה המואשמת באחת ההאשמות החמורות שניתן להעלות על הדעת, וגם לא ביצע בדיקות
22 אחרות.
23
- 24 27. בע"א (ת"א) 957/96 לוי נ' הוצאת שוקן בע"מ, נקבע כי הימנעות מקבלת תגובת האדם עליו
25 מספרים בכתבה שנחשב בפלילים משמיטה את הבסיס לטענת נקיטת האמצעים הסבירים: "ההסברים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 שנתן המשיב אין בהם כדי להכשיר את מחדלו. במקרה מעין זה, כאשר מיוחסת לאדם מסויים
 2 מעורבות בפלילים, ובהעדר נסיבות מיוחדות, אין לומר שנגקטו אמצעים סבירים לבדוק את אמיתות
 3 הדברים לפני פרסומן אם לא נעשתה פניה לאדם הנזכר (ע"פ 506/89 נעים נ' רוזן, פ"ד מה(1),
 4 137, 133 (א-ג); ת"א (ת"א) 835/75 חברת השמירה בע"מ נ' הוצאת מודיעין בע"מ, פ"מ תשמ"א
 5 א' 89, 96-98; ת"א (י-ם) פלוני נ' הכתב אלמוני, פ"מ תשנ"ד (2) 397, 415 וכן ע"א 250/69 הוצאת
 6 מודיעין בע"מ נ' חתוקה, פ"ד כג(2) 135, 139) (פסקה 9, ניתן ב-21.12.1997).

7 אתאלי אפילו לא טוען כי ניסה לקבל את תגובתה של התובעת ולא הצליח.

8 אף באשר להימנעות מלנסות לקבל את תגובת מושא הכתבה נפסק: "ייתכן מצב שעיתונאי עושה מאמץ
 9 לקבל את תגובתו של האדם שהוא עומד להזכירו, אך מסיבות שונות אינו מצליח להשיג תגובה, ועל
 10 כן ימצא שנגקטו אמצעים סבירים. ייתכן אף שייקבע, לאור נסיבות מסויימות, שלא היה טעם לנסות
 11 ולקבל תגובה (ר' ע"א 4/85 צור נ' הוכברג, פ"ד מב(3) 251, 258). דא עקא, לא ניתן הסבר מספק
 12 למחדלו של המשיב, אשר לא פנה למערערת לשם קבלת תגובתה ואפילו לא טען שעשה נסיון
 13 לאתרה. אין לקבל את גישתו של המשיב על פיה, לאור ניסיונו, לא היה כלל טעם לבקש תגובה של
 14 המערערת, משום שבכל מקרה תבוא הכחשה. לא יהיה זה מיותר לציין, שאף לפי תקנון האתיקה
 15 המקצועית של העיתונאים, יש, בדרך כלל, לערוך בירור אצל הנוגע בדבר ולבקש את תגובתו לפני
 16 שפורסם דבר העלול לפגוע בשמו הטוב (סעיף 8 לתקנון, המופיע בספרו של א. שנהר, "דיני לשון
 17 הרע" (1997), עמ' 494)

18 לפיכך, חל האמור בסעיף 16(ב) לחוק, ועל כן קמה החזקה שהפרסום נעשה שלא בתום לב. אכן,
 19 חזקה זו אינה חלוטה, אלא שהמשיב לא הוכיח נסיבות שיש בהן כדי להצדיק את מחדלו לקבל תגובה
 20 מן המערערת לפני הפרסום. אי לכך, משקבענו שהפרסום נעשה שלא בתום לב, לא תעמוד למשיב
 21 ההגנה שבסעיף 15 לחוק, אפילו נניח שאחת או יותר מהנסיבות שבאותו סעיף אמנם מתקיימת
 22 במקרה זה. מאחר וכבר מצאנו שהגנת אמת הפרסום שבסעיף 14 אינה יכולה לסייע למשיב, התוצאה
 23 המתבקשת היא דחייתו של הערעור שכנגד" (ע"א (ת"א) 957/96 הנ"ל).

24
 25 28. מחדלו של הנתבע 1 בהקשר זה כפול ומכופל שהרי כתובת דירתה של התובעת פורסמה
 26 בפשקוויל שנתלה על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן בשכונה, והצלם מטעמו אף ביקר בדירה. ניתן היה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 אולי למחול לו על הימנעותו מקבלת תגובה טרם הפרסום הראשון, אך לא ברור כיצד הרשה לעצמו
 2 להיכשל באותה תקלה גם בפרסום השני, בשים לב לכך שלאחר הפרסום הראשון התנצל היועץ המשפטי
 3 של האתר בפני התובעת במכתבו מיום 30.06.2010 וכתב בין היתר " ... אני מסכים שהיה ראוי לקבל
 4 ולפרסם את גרסתה ותגובתה של מרשתך... וכדי לסיים את הפרשה ומבלי להודות באחריות אני
 5 מציע לפרסם הודעת התנצלות...". הנתבע 1 אף אישר כי היועץ המשפטי של האתר שוחח עמו על כך.

6

7 29. הנתבע 1 אישר כי "הבדיקה" היחידה שביצע התבטאה בשיחה עם נתבע 9 ועורכת דינו ועיון
 8 במסמכים שהציגו לו:

9 "ש. איזה כלים עיתונאים הפעלת כדי לוודא שגרסתו של נתבע 9, בעל עניין בסיפור, היא נכונה
 10 בטרם תפרסם ותעביר לאחרים?

11 ת. אני מדגיש שוב שלא אני פרסמתי. שוחחתי עם נתבע 9 ועם עורכת דינו, חזיתי במו עיני
 12 במסמכים. הפגישה נערכה במשרדה של עורכת הדין. לא נפגשתי עם אנשים נוספים סביב הסיפור
 13 הזה. העברתי את הטקסט הזה למערכת שלי בהכתבה, כנהוג, ותוך כדי הכתבה ובהמשך התנהלותה
 14 דברים ביום הפרסום, שוחחתי כמה פעמים עם אנשי המערכת סביב שאלת בדיקות נוספות שצריכות
 15 להערך בקשר לסיפור הזה" (פרוטוקול עמוד 65, שורות 7-13).

16

17 וכן: "ש. טענת שלא פנית לשום מקור חוץ מהבעל ובאת כוחו. אתה עומד על זה? ת. עיינתי גם
 18 במסמכים" (פרוטוקול עמוד 66, שורות 27-28) ובחקירה חוזרת לבא-כוחו:

19 "ש. האם מעבר למקורות שצינת בחקירה הנגדית יש לך מה להוסיף לעניין המקורות שלך? ת. אני
 20 מעריך שהתשובה היא לא". (פרוטוקול עמוד 73, שורות 12-14).

21

22 הסתמכותו של הכתב רק על דברי הגרוש של התובעת, איש ריבה, וככל הנראה הכוח המניע של
 23 הפרשייה העגומה, כמקור המידע היחיד, שוללת טענה בדבר נקיטה באמצעים סבירים, וחוסמת בפניו
 24 את שעריה של הגנת תום הלב, על מגוון חלופותיה.

25

26 30. לא מצאתי כי הטענה לפיה מדובר בפרסומים ביחס לפרשה שכבר הייתה ידועה בקרב הקהילה
 27 החרדית מסייעת לנתבע 1. כאלו הם פני הדברים באשר לטענה כי פגיעה בפרטיות אינה מתיישבת עם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 נכונות התובעת להתראיין תחנת הרדיו גלי צה"ל, מה גם שהפרסום השני הוא מנובמבר 2012 עת הראיין
2 בגלי צהל בו התראיינה התובעת נערך ביום 05.10.2014, שנתיים לאחר מכן, בניסיונה של התובעת
3 למזער נזקים ולנקות את שמה.

4

5

6

7

אחריות הנתבעת 2 רדיו ללא הפסקה

8 31. נתבעת 2 מפעילה כאמור את תחנת הרדיו "רדיו ללא הפסקה" בתדר 103fm, והיא זו אשר
9 שידרה ביום 08.11.2012 את התכנית "שי ודרור", במהלכה בוצע המערכון הנסמך על הפרסום השני
10 באתר מעריב ובו מגלמים שי ודרור דמויות של זונה חרדית ולקוח.

11 התובעת טוענת כי "הנתבע עצם עין מול האפשרות כי קבוצת האוכלוסין החרדית עליה נמנית התובעת
12 לא תתפוס את המערכון כ'מצחיק'", וכי הציבור החרדי, שנחשף למערכון בקבוצות וואטסאפ, עלול
13 לסבור כי היא באמת זונה וכי היא אכן מנהלת בית בושת, וכי מדובר ב'מבזק חדשות' ושיחה אותנטית של
14 השדרן עם התובעת המאשרת בשידור שהיא זונה. היא מוסיפה וטוענת כי יש לראות במחיקת המערכון
15 מהאתר הודאת בעל דין באחריותו לנזק שגרם פרסום המערכון בציבור החרדי לתובעת.

16

17 32. נתבעת 2 שוללת כל קשר בין "מחול השדים" שסב על התובעת בקהילה החרדית לבין המערכון
18 שבוצע ברדיו, בתכנית שהציבור החרדי אינו מכיר ואינו מאזין לה, ואשר שודרה בתקופה הרלוונטית רק
19 ברדיו האזורי בתל אביב, ולא באזור ירושלים. נטען כי אין מדובר באמירה עובדתית, אלא הומוריסטית
20 שאין ליישם עליה את התבחינים המקובלים בהקשר למהדורות חדשות או תכניות תחקירים. רדיו ללא
21 הפסקה טוענת כי מדובר במערכון סאטירי ברור לפי תוכנו, קולות הדוברים והתנסחויותיו – שאינם
22 מתיימרים להציג "אמת" כלשהי, ואין להעלות על הדעת שהאדם הסביר יחשוב לגביו שהוא ראיין אותנטי.
23 הדבר אף נאמר בהצהרה המקדימה את התכנית. במסגרת המערכון לא צוינו פרטים שהיה באיזה מהם
24 כדי לזהות את התובעת, המערכון בוצע בשידור חי, והסרת המערכון מהאתר המקוון של התכנית בעקבות
25 פניית ב"כ התובעת אינה מהווה הודאה באחריות משפטית או בביצועה של עוולה, אלא התחשבות גרידא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1

2 33. חוששני כי התובעת מזלזלת באינטליגנציה של הציבור החרדי, והדעת נותנת שאף הוא מבחין
 3 בין מילתא דבדיחותא לבין דברי חכמים. מכל מקום, הלכה היא ש"אמת המידה המשמשת לצורך קביעה
 4 אם פרסום מהווה 'לשון הרע' היא אמת-מידה אובייקטיבית של הקורא, השומע או הצופה הסביר...
 5 הפעלת אמת-מידה אובייקטיבית עשויה להשליך על סיווג הפרסום באופנים שונים: פעמים שהפעלת
 6 אמת-מידה אובייקטיבית תוביל להרחבת תחולתה של העוולה, ופעמים שתביא להצרתה. כך, ייתכנו
 7 פרסומים שמובנם הלשוני 'היבש' אינו מהווה לשון הרע, אולם המשמעות העולה מבין השיטין היא
 8 ההופכת את הפרסום ללשון הרע, שהרי 'תדיר יותר העוקץ אינו כל כך במילים עצמן, אלא בכך מה
 9 האדם הרגיל עשוי להסיק מהן'... מנגד, ייתכנו פרסומים שיגרמו פגיעה אישית לאדם מושא הפרסום,
 10 אולם בניגוד לתחושתו הסובייקטיבית של הנפגע, הקורא/המאזין/הצופה הסביר יסבור כי הפרסום
 11 אינו מבזה כלל, ועל כן הפרסום לא ייכנס כלל תחת הגדרת 'לשון הרע'... אין לשלול את האפשרות
 12 כי במקרים מסוימים, אף אם הצופה הסביר מתייחס בחשדנות לתוכן הדברים ומפקפק באמיתותם,
 13 לא יהיה בכך כדי לאיין בהכרח את האפקט המשפיל של הדברים או כדי ליטול מהם את כוח ההשפעה
 14 על עסקו ומשלח ידו של הנפגע" (ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח
 15 בישראל, ניתן ב-30.04.2017).

16 כך נפסק בקשר לפרסום שהוא סאטירה או פרודיה ש"יש לשלוף" ממנה את הפרשנות הסבירה:
 17 "בעת ניתוח פרסום, יש לעמוד כשלב ראשון, על מובנו של הביטוי; המשמעות הטמונה בו. יש לשלוף
 18 מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה, ולברר האם מדובר בביטוי הגורם להשפלת אדם פלוני בעיני
 19 האדם הסביר. כאשר מדובר בביטוי ציורי, סאטירי או פרודי, משימה זו מורכבת. מטבע הדברים,
 20 ביטויים אלה נעזרים בלשון ציורית, במוטיבים, בהגזמה ובעיוות המציאות עד כדי גיחוך. פירוש
 21 מילולי של הביטוי יוביל למסקנות מוטעות, כיוון שהוא מפשיט מן הביטוי את אופיו המטאפורי.. לכן,
 22 יש לייחס לביטוי את המשמעות הסבירה של המילים, לפי הקשרן תוך התחשבות באופיו של הז'אנר,
 23 ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר. יחד עם זאת, כאשר בית המשפט נתקל בקושי פרשני,
 24 עליו להעדיף את הפרשנות לפיה הביטוי אינו מהווה לשון הרע" (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ'
 25 הרציקוביץ, פסקה 13 לפסק דינו של הנשיא ברק, ניתן ב-04.03.2004).

26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

34. וחזרה לענייננו: המאזין למערכון, הכולל שימוש ברטוריקה פסבדו-דתית מוקצנת ומוגזמת, והצהרות בדבר הטלה עצמית של מומים קשים השוללת מיניות לצורך "התאמת" שירותי הזנות לדרישות צניעות פיקטיביות – לא יכול שלא להתרשם כי מדובר בסאטירה המציגה גישור אבסורדי בין אורחות חיים שאינן מתיישבות לכאורה זו עם זו: זנות וקהילה חרדית. העובדות הנוגעות לתובעת ואף עצם קיומה או אי קיומה, אינם רלוונטיים כלל לערכו האמנותי או הבידורי של המערכון, והכתבה העיתונאית מהווה אך נקודת מוצא להגיתו ואדן לפרסומו.

קשה להאמין שהאדם הסביר אשר ישמע את הדברים יניח כי מדובר בתיעוד אותנטי של ריאיון או שיחה עם אדם כלשהו – בין אם הוא חשוף לאמצעי תקשורת ההמונים המופנים לחברה הכללית בישראל, בין אם לאו.

10

35. טיעונה של התובעת בסיכומיה, לפיו המערכון הובן כאמת עובדתית בקהילה החרדית ותרם להסלמת האירועים, לא נתמך בתשתית עובדתית כלשהי. התובעת עצמה וכן העדה מטעמה לא טענו כך בעדותן. התובעת הצהירה כי התוכנית של 'שי ודרור' שמה אותה ללעג ולקלס כעובדה מוגמרת להיותה זונה חרדית וכי תוך שעות הועלה המערכון המשפיל לאתר האינטרנט של רדיו fm103 "שאליו יש נגישות לכל איזורי הארץ כולל בני ברק וירושלים ואפילו בחו"ל..." (סעיף 10 לתצהירה), וחברתה סיפרה כי "...בעלי קיבל קישור ב'וואטסאפ' לשידור מחבר ששמע על הסיפור של [התובעת]. מיד ידענו שמדובר ב[תובעת], שכן לא ניתן לטעות בעובדות המקרה שפורסמו ברבים..."

אין באמור לעיל ולו פוטנציאל ללמד על מידת החשיפה בפועל לשידור ו/או קישורו לתובעת מצד מי שלא היו מעורים בהיכרות אישית ו/או בפרסומים קודמים שנעשו בידי אחרים. אף לא נטען, ביחס לאותה העברה קונקרטי, כי הנמען האמין כי הקול והתכנים אכן מגיעים מפיה של התובעת – ואין להניח כי נמענים אחרים, ככל שהיו כאלו, ייחסו לדברים אותנטיות, או כי השפיעו על התנהגותם.

הסרת המערכון אין בה כדי ללמד על הודאה באחריות, כי אם על התנהגות אנושית שאך הייתה מתבקשת.

מסקנה - התביעה נגד רדיו ללא הפסקה דינה להידחות.

24

25

אחריות הנתבע 3 ככר השבת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני:

36. משהתובעת סמכה תביעתה נגד כיכר השבת רק על הכתבות שפורסמו בימים 04.11.2012;
2 05.11.2012, תיבחן תביעתה, בכל הנוגע לפרסום לשון הרע ע"י נתבע 3, רק ביחס לשני פרסומים אלו,
3 בעוד מעמדן של יתר הכתבות יהא כראיה בלבד.

4 את תוכן שתי הכתבות מהימים 04.11.2012; 05.11.2012, שנכתבו ע"י כתב השטח דאז ישי כהן, אחלק
5 לשניים: האחד - מידע ישיר הנחזה להיות מכלי ראשון הכולל גם כותרות, והשני- ציטוטים נרחבים, תוך
6 הקפדה על השמתם בגרשיים, מתוך פשקווילים ופרסומים למיניהם, או יחוס דברים לאומרם בתוספת
7 ההיגד "לטענת", הגם, כפי שיוסבר להלן, דין אחד לשניהם בהיבט התוצאה.

8

9

המידע שנמסר מכלי ראשון

10 37. הכתבה מיום 04.11.2012 נושאת כותרת בגופן גדול ומודגש **רבנים מזהירים: חרדים נכשלים**
11 **בבית התועבה**, ומתחתיה, כותרת משנה, מודגשת אף היא: **רבני שכונת *** מחריפים את המאבק מול**
12 **בית התועבה**. ובהמשך, תחת שמו של הכתב ישי כהן: **רבני שכונת *** מחריפים את המאבק מול בית**
13 **התועבה. במכתב חריף...הם תוקפים את הנעשה בדירה....**

14 הכתבה מיום 05.11.2012, אף היא פרי עטו של הכתב ישי כהן, כוללת כותרת משנה בזו הלשון: **המאבק**
15 **ב'דירת התועבה' בשכונת *** בירושלים מחריף**, ובגוף הכתבה: **סערת 'דירת התועבה' שנחשפה**
16 **ב'כיכר השבת' ממשיכה לעורר סערה בשכונת *** בירושלים** (הגרש האחד והקו במקור).

17 רואות עינינו כי מהכתבה עולה שהיות דירתה של התובעת **דירת תועבה** מוצגת כעובדה מוגמרת. גם
18 **הנעשה בדירה**, שהרבנים תוקפים אותו, מוצג אף הוא כעובדה מוכחת.

19 כשהכתב עצמו טוען כי הכתבות פורסמו על רקע "**הפשקווילים ומודעות הרחוב**" ועל רקע היות הסיפור
20 "**נחלת הכלל**" (עמוד 111 לפרוטוקול מיום 27.06.2017), אין להניח אלא כי הציבור היה אמור להבין כי
21 הביטוי "**בית תועבה**" מכוון לבית הבושת שלפי גרסת הכתב היה ידוע שהתנהל במקום. הכתב מנסה
22 לצמצם את משמעות ההיגד בית התועבה רק ל"**בעיות צניעות**" הקשורות ללבוש, כדבריו: "**אני אלמד**
23 **אותך מושגים אם תרשי לי בתוך המגזר החרדי אתם לפעמים מסתכלים על תועבה כאילו בית בושת,**
24 **מבחינה חרדית- זה לא. אם את תלכי עכשיו לבושה בשכונת מאה שערים אז יצעקו לך תועבה**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 **ופרוצה** (עמוד 120 לפרוטוקול), אף בא כוחו טוען כך בסיכומיו: **"המונח תועבה בציבור החרדי מתייחס**
2 **על פי רוב להתנהלות או לבוש באופן לא צנוע"** (סעיף 149 לסיכומים).

3 אני דוחה ניסיון זה.

4 בכתבה קודמת שפרסם הכתב ביום 07.09.2012, בה סיפר על הפגנה שנערכה מול בית התובעת יום
5 קודם, אכן דובר על "בעיות צניעות" ועל היות הדירה בשל כך **"דירת טומאה"**. אלא שכבר בכתבה הנוספת
6 מיום 26.10.2012, שקדמה לזו מיום 04.11.2012, עלתה דרגת החומרה ל**"בית תועבה"** תחת הכותרת:
7 **רבנים: לסלק את האישה מבית התועבה בירושלים**, ודובר בה בין היתר על: **אובדן ילדינו בשעות**
8 **הלילה המאוחרות הנופלים לשאול תחתית; משמשת כדירת תועבה; מקום ועד לפורענות; תועבת**
9 **עגבים; סדום ועמורה**, ועוד.

10 אם כך, את האמירה **בית התועבה** נושא הכתבה מיום 04.11.2012 אמור היה הקורא להבין על רקע
11 הכתבה הקודמת שפורסמה 8 ימים קודם לכן, קרי: בית שנעשים בו מעשי פריצות, במובחן מבעית צניעות
12 הקשורה ללבוש דייריו.

13 משכבר הוברר כי בית בושת לא היה ולא נברא, ולא הובא ולו שמץ של ראיה לדבר דומה, הרי דיווח
14 שבכותרתו שזור קיומו של בית תועבה כנתון- אינו אלא פרסום לשון הרע.

15 כיכר השבת פרסם אפוא לשון הרע.

16

17 המידע שנמסר מכלי שני

18 38. את חלק הארי של שתי הכתבות, הצהוב והעסיסי שבהן, הקפיד הכתב להביא מפי אומרם, או
19 כציטוטים מתוך פשקווילים או פסקי הלכה למיניהם בתוספת גרשיים, או בציון ההיגד **"לטענת"**, משל יש
20 בכוחם של שני אלו לשמש מטריית מגן ולהכשיר כל אמירה.

21 בין שפע הציטוטים ניתן למצוא: **"מכתב חריף: בנות ישראל נטמעות עם ערלים"**; **"נאקת מאות תושבי**
22 ***** עולה עד לשמים מהמשך פעילות אשת הזדונית המרשעת, שלמעלה משנה הפכה את ביתה בית**
23 **תועבה בבית מגורים"**; **"...רבים חללים מבחורי ישראל מכל העדות והחוגים נופלים חללים, ועצומים**
24 **במספר כל הרוגיה בנפש..."**; **"...נהפך המקום למשכן כל צרוע זב, ולמדור גיהנם הבוקע מרבו קולות**
25 **מוזיקה מחרישת אוזניים של דברי כיעור נתעבים ביותר..."**, **"ואחרון הגדיל, לשמוע עדויות כי מזה**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 למעלה משנה וחצי, כמה מבנות ישראל הכשרות, שנמצאות במגע עימה, ולו הקטן ביותר, שודלו על
 2 ידה לחלל את קדושתם עם גויים ערלים, וכמה מהם נפלו ברעתה רח"ל"; "... שבתוכי שכונתנו הק'
 3 ***", מזה זמן נהפך בית פרטי בבנין מגורים למקום פרצה חמורה, שרבים חללים הפילה ועצומים כל
 4 הרוגיה, וצעירים בני השכונה היקרים ההולכים בדרכם לביתם נכשלים במראות ושמועות חמורות
 5 ועוד איסורים רבים"; וכן הלאה.

6 הנה כי כן, לפי פרסום זה, לא זו בלבד שהתובעת מנהלת בביתה בית בושת המחטיא רבים מבחורי
 7 ישראל, אלא היא גם משמשת סרסורית לבנות ישראל כשרות המשודלות לחלל את תומתן עם גויים
 8 ערלים.

9

10 39. אין צורך להכביר מילים שלו פורסמו הדברים לעיל כדיווח מפיו של הכתב ישי כהן היה בכך
 11 פרסום לשון הרע.

12 האם הבאת הדברים כציטוט מהפשוטוילים או ממכתבי הרבנים, תוך הקפדה על שימת גרשיים - פוטרת
 13 אותו מאחריות?

14 אני סבורה שבנסיבות הקיימות התשובה היא לא. השימוש בגרשיים או במלות קישור כמו "לדבריו",
 15 "לטענתו", אף שהציטוט מדברי אחרים הוא מדויק - אינו נוסחת פלא, גם לא חומת מגן החוצצת אוטומטית
 16 בין הדברים שצוטטו לבין המצטט והמשחררת אותו מאחריות. דברים מכפיישים, ודאי בעלי חומרה מיוחדת
 17 כפי בענייננו, אינם מיטהרים רק מחמת ייחוסם לצד שלישי כציטוט מפיו, במובחן מאמירה בגוף ראשון.
 18 "הכלל הוא שמי שציטט דברי דיבה שהשמיע הזולת לא יכול ליהנות מהגנת אמת בפרסום באמצעות
 19 הטענה כי הדברים אכן נאמרו על ידי הזולת, אלא הוא נדרש בעצמו להוכיח גם את אמיתות הדברים
 20 שציטט" (ע"א 29415-06-12 הוצאת עיתון הארץ נ' קאשי, פסקה 18, 22.01.2014). אם לא תאמר
 21 כן, הרי לנו דרך לפרסם לשון הרע מבלי לשאת באחריות.

22 השמתם בגרשיים של דברי בלע שנאמרו ע"י צד שלישי - אינה ערובה להפטר מאחריות. על מפרסם
 23 הציטוטים לבצע בדיקה מקדימה כלשהי מצדו, כדי לברר אם יש רגליים לשמועה, ודאי להביא לקהל
 24 הקוראים את עמדת מושא הציטוט. באם מושא הפרסום מסרב להגיב- יש להביא לידיעת הקוראים את
 25 דבר סירובו ליתן תגובה. באין אפשרות או זמן לברר את אמתותן של העובדות נושא הכתבה, על המפרסם
 26 להבהיר לקורא כי אלו הם פני הדברים ולהעלות בפניו את הסתייגותו מהדברים כל עוד לא אומתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1

2 40. נכון הוא ש"פרסום חוזר של דברי לשון הרע שאינו מאמת את הדברים ואינו מציג אותם

3 בעמדת המפרסם, ומסתפק בציון העובדה שהדברים נאמרו על ידי אדם אחר, יכול הדבר להעמיד

4 הגנה של 'אמת הפרסום', בתנאי שהמפרסם הגביל את הפרסום לעצם העובדה שהדברים נאמרו על

5 ידי אותו אדם בלי להוסיף עליהם" ת"א (מח-ב"ש) 7129/99 שמש נ' שמעון, פסקה 11, ניתן ב-

6 10.10.2004), אלא שבענייננו נושא הכתבות אינו האמירות שבאו מפי הרבנים והסערה שפרצה ברחוב

7 החרדי, כי אם בסיבה לכך: קרי: התובעת והמעשים המיוחסים לה. הציטוטים מתוך הפשקווילים היוו רק

8 כלי שרת, פלטפורמה, דרך ביטוי, להבאת המידע בפני קהל הקוראים.

9

10 41. כתב כיכר השבת ניסה לגולל את האחריות לפרסום על אתר מעריב, משלשיתו היה רשאי

11 להסתמך על פרסומיו: "הציבור ידע על הסיפור הזה הרבה לפני שאנחנו סיקרנו אותו...בוודאי אחרי

12 עיתון מעריב שאנחנו פרסמנו אחריו" (שם עמוד 111 מול השורות 16-17). משהקשיתי: "כב' הש'

13 שבח: באיזה, אני שואלת אותך על תארוך, מתי מעריב פרסם ומתי זה פורסם באתר האינטרנט של

14 כיכר השבת?" השיב הכתב: "צריך לבדוק את התאריכים, הם לא מול עיני. אבל הפרש. אני יכול

15 לבדוק את זה ואני אענה לך אבל די בהפרש" (עמוד 111 שורות 24-25).

16 אני דוחה את הטענה.

17 ראשית, הטענה אינה נכונה בהיבטה העובדתי. הפרסום השני באתר מעריב הוא מיום 08.11.12 בעוד

18 שהכתבות נושא הדיון הן מהימים 04.11.2012; 05.11.2012, כלומר, ארבעה ימים קודם לכן ולא

19 אחריהן. זאת ועוד, כיכר השבת פרסם כתבות בעניין התובעת כבר בחודש ספטמבר 2012 וגם בחודש

20 אוקטובר 2012, מה גם שבכתבתו מיום 20.11.2012 הכריז הכתב שי כהן במו פיו כי: "כזכור, סיפורה

21 של הדירה נחשף לראשונה ב'כיכר השבת' (ההדגשה של הח"מ).

22 אין ממש בניסיון לייחס לכתב, בדבריו לעיל, הסתמכות על הפרסום הראשון במעריב מ 2010 שהרי

23 בפרסום זה דובר רק על יחסי התובעת עם בעלה ועל בן זוגה ***, ולא דובר בפרסום זה כלל על בית

24 תועבה והנלווה לכך, מה גם שתשובתו של הכתב לשאלת בית המשפט "די בהפרש" אינה מתיישבת עם

25 פער של שנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1 שנית, ראינו לעיל כי הכלל הוא שחזרה על לשון הרע שמישהו אחר מסר למפרסם אינה מנקה את
2 המפרסם מאחריות.

3

4 42. באשר לניסיונו של ככר השבת להיאסף תחת כנפיה של הגנת תום הלב יודגש גם הכתבות
5 שפורסמו בימים 04.11.2012; 05.11.2012 לא כוללות כל תגובה מטעם התובעת, מחדל המסיר מעל
6 ככר השבת את הגנת תום (ראו ע"א (ת"א) 957/96 לוי נ' הוצאת שוקן בע"מ ופסקה 24 לעיל), גם לא
7 נאמר בהן שהתבקשה תגובת התובעת אלא שזו סירבה לתיתה.

8 רק בכתבה השביעית מיום 20.11.2012 נאמר: "**נציין כי בשבוע האחרון הכחישה האישה המתגוררת**
9 **במקום את הטענות נגדה וטענה כי מדובר בעלילות של קרוב משפחה המעליל עליה סיפורים בכדי**
10 **לגרום לגירושה מהשכונה**". מאוחר מדי. התגובה אמורה הייתה להיכלל בכתבות הקודמות.

11 טוען הכתב כי ביקש את תגובת התובעת קודם לפרסומים נושא התביעה אך זו סירבה לשוחח עמו. טענתו
12 זו נסמכת על עדותו של עמרם יוסף לפיה "**בסביבות חודש 9/2012**" ניגש עם הכתב לדירת התובעת וזו
13 "השפריצה מים" עליהם ו"**התעלמה מישראל באופן גורף וציינה כי אין בכוונתה להגיב לכלי התקשורת**
14 **החרדים. המסר של בעלת הדירה היה מאד ברור ולא היה נראה שיש טעם לפנות אליה שוב לקבל**
15 **תגובה או התייחסות מצידה לפרשה**". יוער כי בכתב הסיכומים כבר לבשה טענה בקשת התגובה
16 והסירוב לה צורת רבים וכך נטען: "**מטעם הנתבעת פנו פעם אחר פעם אחר פעם אל האשה נשוא**
17 **הפרשה בניסיון לקבל את עמדתה, לשווא**" (סעיף 241 לסיכומים).

18 אני דוחה את הנטען.

19 ראשית, הדעת נותנת שלו ארע כדבר הזה טרם לפרסום, שהכתב היה מציין זאת בכתבותיו. אפילו
20 בכתבה השביעית מיום 20.11.2012 לא נטען לסירוב התובעת ליתן תגובה, אלא פורסמה תגובתה
21 לגופה.

22 שנית, והעיקר. עמרם יוסף מציין בתצהירו כי הוא והכתב הגיעו לדירת התובעת משקבלו בוואטסאפ
23 הודעה ש"**מתרחש ניסיון שריפה של הדירה שכונתה באותם ימים דירת התועבה**". גם בחקירה נגדית
24 אישר כי "**באותה פעם שאני מספר עליה...זה היה אחרי ניסיון הצתה**"; "**המאות אנשים היו בחוץ**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 בכביש"; מכבי האש "כבר הלכו, כשהגענו כבר הלכו"; "זה לא היה בשעת השריפה זה היה אחר כך
2 שכבר השריפה היתה מכובה" (עמודים 158-163).

3 אלא שניסיון ההצתה בדירת התובעת לא ארע "בסביבות חודש 9/2012" כי אם ביום **19.11.2012**
4 חמישה עשר יום לאחר הפרסומים, כך שניסיון זה לקבל את תגובת התובעת, אם אכן התרחש, אירע לכל
5 היותר רק יום לפני שפורסמה הכתבה השביעית מיום 20.11.2012.

6

7 43. ככר השבת טוען כי ערך את כל הברורים הנדרשים, אלא שהברורים שנעשו ע"י הכתב, עליהם
8 הרבה מלל, נועדו לאמת את דבריו בכל הנוגע לחתימת הרבנים על הפשקוויל ובנוגע להשתתפות הרב
9 צדקה והרב כהן בהפגנה, הכל במערך היחסים שבין המפרסם לכבוד הרבנים. הכתב לא ערך שום בירור
10 באשר לאמיתות הפרסום המיוחס לתובעת, לא ביקש תגובתה, אף לא מצא לנכון לקבל תגובת בעלה
11 לשעבר הנתבע 9.

12 גם טענת האמת בפרסום מוגבלת לאותו חלק של הפרסום המתייחס לחתימת הרבנים על הפשקוויל
13 ולהשתתפות הרב צדקה והרב כהן בהפגנה, ואינו מסייע לנבעת 3 בפרסום המתייחס למעשי התובעת,
14 עליהם צעקתה.

15 אני מוצאת אפוא גם את ככר השבת אחראית לפרסום לשון הרע.

16

אחריות הנתבעים 4-8 כבוד הרבנים

18 44. השכונה, בה התגוררו התובעת ומשפחתה, לא התרגשה יתר על המידה ממצוקות המשפחה
19 שהצריכו הוצאת חלק מהילדים לפנימיות ומשפחות אומנה (העידה העו"ס לפי חוק הנוער, איילה ללום על
20 תיק הטיפול במשפחה במחלקת הרווחה המחזיק "7 תיקים עבי כרס" המתייחסים לילדים, להפרת
21 הגרוש את צו ההרחקה, ול"דווח על אלימות פיזית של הבעל"). הסערה התרגשה ובאה לעולם רק עת
22 בחרה לה התובעת כבן זוג ***. לו הסתפקו תושבי השכונה החרדים בביקורת על מהלכה זה של התובעת,
23 הדברים היו נותרים במסגרת ביקורת, שנויה אולי במחלוקת בעיני אחרים, אך לגיטימית. אלא שהעובדה
24 הלא שנויה במחלוקת בדבר הקשר של התובעת עם בן זוג *** לו הרתה, שינתה פניה והפכה חיש קל
25 לשמועה בדבר ניהול בית בושת והדחת נערות לזנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1

2 45. כפי שכבר פורט, נתמלאה השכונה בעלונים ופשקווילים המדברים בגנות התובעת ובאמצעים
 3 שיש לנקוט נגדה. לא הובאה ראיה שתוכיח מי פרסם את אותם עלונים נטולי כתובת, ואין כל סיבה לייחס
 4 אותם דווקא לכבוד הרבנים. זרקור התביעה, ככל שזו מתייחסת לכבוד הרבנים, הופנה לאותו פשקוויל
 5 גדל מידות הנושא את הכותרת "אזהרה נוראה", אשר בראשו צוין "זעקת ראשי הישיבות אדמורי"ם
 6 ורבנים משכונת *** והסביבה", ובתחתיתו הודפסו שמותיהם ותאריהם של 23 רבנים, ביניהם הנתבעים
 7 4-8.

8

9

בפשקוויל זה צוין בין היתר:

10 "אזהרה חמורה"; "שבתוככי שכונתנו הק' ***", מזה זמן נהפך בית פרטי בבנין מגורים למקום פרצה
 11 חמורה שרבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה רח"ל, וצעירים בני השכונה היקרים ההולכים
 12 בדרכם לביתם נכשלים במראות ושמועות חמורות ועוד איסורים נוראים. אוי לנו שכך עלתה
 13 בשכונתנו"; "וישמרו מאד ההורים את הילדים שלא ימצאו בקרבת הפרצה כי דרכי שאול ביתה יורדות
 14 אל חדרי מות"; "ובודאי שלא תנוקה מעונש שמיים בהמשכת החטאת רבים אשר כל באיה לא ישובו".

15 אף שהמלה בית בושט אינה מזכרת, אין ספק למה מכוונת האזהרה החמורה מ"מקום פרצה חמורה"
 16 מ"החטאת הרבים" ומ"דרכי השאול" היורדות אל חדרי המוות (משלי ז' כ"ז). משאיש מהנתבעים לא
 17 טען להגנת האמת בכל הנוגע למעשים המיוחסים לתובעת, אין מחלוקת כי בפנינו פרסום לשון הרע.

18

19 46. השאלה היחידה הטעונה הכרעה היא אפוא האם כבוד הרבנים, או מי מהם, אחראים לפרסום
 20 הפשקוויל.

21 התובעת חצתה את השלב הראשון להוכחת טענתה בהצגת הפשקוויל ובהצבעתה על שמות כבוד הרבנים
 22 המודפסים באותיות מאירות עיניים בתחתיתו. בכך הרימה התובעת את הנטל הראשוני המוטל עליה
 23 והעבירה אותו אל שכמ כבוד הרבנים, להוכיח כי אין להם קשר לפרסום משמם הודפס על הפשקוויל
 24 ללא ידיעתם וללא הסכמתם (ע"א 6205/98 לעיל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיזוני :

1

2 47. עמדת כבוד הרבנים, שהתצהירים מטעמם היו לקוניים להכאיב, היא זהה: לא יודעים, לא שמענו,
 3 לא פרסמנו, ואין לנו כל קשר לפשקוויל ולפרסומו. בטרם אבחן את סוגיית אחריותו הפרטנית של כל
 4 אחד מהנתבעים 4-8 אסיר מן הדרך טענה המשותפת לכלל הנתבעים. בסיכומי, ניסה בא כוחם ליצור
 5 אבחנה בין פרסום שם על דרך הדפסת שמו, לפין פרסום הכלול חתימה "ממש", שרק האחרון מעיד
 6 לגישתו על ידיעה והסכמה פוזיטיבית, בעוד שבעניינינו מדובר רק על הדפסת שמותיהם. נטען כי באין
 7 חתימה ממש, הנתבעים 4-8 צריכים ליהנות מההנחה כי אין מדובר בחתימתם. אני דוחה את הטענה.
 8 ראשית, הטענה לא נטענו ע"י הרבנים עצמם, וקיומו של נוהג יש להוכיח ככל עובדה אחרת. שנית, כתב
 9 כיכר השבת שלל בעדותו קיומו של נוהג שכזה: **"רוב המכתבים שאני מתעסק איתם אין חתימה**
 10 **אותנטית של הרב, אלא שם, תעבור על הרבה מכתבים, ככה זה עובד. ושוב אני אומר מה שאני**
 11 **אמרתי לגברתי כשפרסמתי אני עשיתי את הבדיקה הנכונה ואני לא חוזר בי מזה שאני אומר שבאותה**
 12 **תקופה שהרבנים חתמו היו נכונות חד משמעית"** (פרוטוקול, עמוד 142).

13 לא הוכח קיומו של נוהג המבחין בין הדפסת השם באותיות רגילות לבין הדפסה של דוגמת חתימה, ואין
 14 בטענה כדי לסייע לנתבעים 4-8.

15 הערה נוספת המשותפת אף היא לכלל הרבנים מתייחסת לשתיקתם הרועמת, נוכח הנוהג עליו העיד
 16 כתב ככר השבת לפיו **"...ואני אוסיף לך עוד משפט על זה שחלק מהרבנים שאתה מייצג שאני רק**
 17 **מדבר אפילו רומז בשידור ברדיו משהו שאני שמעתי מכלי ראשון וזה לא מדויק אז אני מקבל אחרי**
 18 **זה טלפון מיד. אז תהיה רגוע"** (עמוד 145).

19

20 נתבע 4 הרב ציון שלום בוארון

21 48. הרב בוארון כיהן במועד פרסום הפשקוויל כדין בבית הדין הרבני הגדול. בתצהיר עדות ראשית
 22 מטעמו הכחיש הרב בוארון כל קשר לפשקוויל, אך לא התייצב לעדות ותצהירו נמשך בהחלטה מיום
 23 28.06.17. כפועל יוצא נותרנו עם מודעה עליה מתנוסס שמו של הרב בוארון ועם ההנחה, שלא נסתרה,
 24 כי הדפסת שמו על המודעה מעידה כי הדבר נעשה בידיעתו ובהסכמתו.
 25 הנחה זו מקבלת משנה חיזוק משכבוד הרב בוארון לא יצא נגד פרסום שמו בהכחשה כלשהי כזו או
 26 אחרת, משהדעת נותנת שהיה עושה כן לולא נתן את הסכמתו לפרסום, לאור הוראת סעיף 18 לכללי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני:

1 אתיקה לדיינים, התשס"ח-2008, הקובע: "דיין ימנע מהביע בפומבי דעה בעניין שאינו משפטי בעיקרו
 2 והשנוי במחלוקת ציבורית".
 3 הרב בוארון ידע מן הסתם את מעמדו הרם בציבור החרדי בהיותו דיין בבית הדין הרבני הגדול, וכי דבריו
 4 נחשבים בעיני ציבור זה כפסק הלכה, כפי שהעיד כתב ככר השבת: "...יש פה רבנים מהדרג הבכיר
 5 ביותר בציבור החרדי אחד מהם הוא אב בית הדין הגדול שזה מקביל לבית המשפט העליון שהם
 6 חתומים על מכתב כזה אז אתה לא יכול להתעלם... כשרב מוציא מכתב עם החתימה שלו זה פסק
 7 הלכה. זה בדיוק פסק הלכה" (פרוטוקול מיום 27.06.17 עמודים 118 ו-121).
 8 ההנחה היא שלו פורסם גילוי דעת בשמו של הרב בוארון שלא על דעתו, כי היה דואג לפרסם הכחשה
 9 מתאימה.
 10 לאור האמור לעיל, אין מנוס מהקביעה לפיה פורסם הפשקוויל על דעתו והסכמתו של הרב בוארון ומשכך
 11 חב כלפי התובעת בפרסום לשון הרע.

נתבע 5 הרב ראובן אלבז

15 49. הרב אלבז מכהן כראש ישיבת אור החיים בירושלים, משמש כרב של שכונת *** ומתגורר
 16 בשכונת ***. הרב אלבז הכחיש כל קשר לפרסום הפשקוויל "אני לא ראיתי את הפשקוויל, לא ראיתי
 17 פשקוויל, ולא יודע על הפשקוויל הזה", גם לא פגש מעולם בתובעת או בגרושה הנתבע 9.
 18 עדותו של הרב אלבז לא נסתרה, ומעבר להצגת הפשקוויל, לא הובאה כל ראיה הקושרת אותו לפרסום.
 19 דין התביעה נגדו להידחות.

נתבע 6 הרב משה צדקה

22 50. הרב צדקה כיהן במועדים הרלבנטיים כר"מ בישיבת פורת יוסף בירושלים. בתצהיר עדות ראשית
 23 מטעמו הכחיש הרב צדקה כל קשר לפשקוויל, אך לא התייצב לעדות ותצהירו נמשך בהחלטה מיום
 24 28.06.2017. כפועל יוצא נותרנו עם מודעה עליה מתנוסס שמו של הרב צדקה כשם הראשון ברשימת
 25 23 הרבנים, ועם ההנחה שלא נסתרה כי הדפסת שמו על המודעה מעידה על כי הדבר נעשה בהסכמתו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 ובידיעתו. הימנעותו מלהתייצב לחקירה בבית המשפט אף מפעילה נגדו את הכלל בדבר הימנעות מהבאת
2 ראייה הפועלת לחובתו.

3

4 51. יתרה מכך, הכחשתו הכללית של הרבב צדקה בתצהירו- לא מכיר, לא שמע לא יודע- אף שנמשך,
5 אינה עולה בקנה אחד עם עדות התובעת לפיה "אני יכולה להגיד דבר אחד, בזמן שפורסם הפשקוויל
6 הזה פניתי הן לרב צדקה והן לרב יצחק כהן שהייתי אצלו בבית, הייתה נמצאת הבת שלו ואשתו, וגם
7 לרב צדקה ניגשתי הביתה ופניתי 'כבוד הרב פורסם פשקווילי בגין הבית שלי ושאני עושה דברים לא
8 ראויים ולא היו דברים מעולם אני מבקשת בזמן השיעור השבועי היומי להגיד שהפשקווילים
9 שרשומים לא קשור למה שמפורסם בשאר הפרסומים' והם לא עשו שום דבר, להבדיל בפעם
10 שניגשתי לבית של הרב צדקה, פורסם שהכאתי את אשתו של הרב" (פרוטוקול עמוד 46 שורה 25 -
11 עמוד 47 שורה 2).

12 "ש. איך את יודעת שהרב צדקה למשל לא הזכיר את זה בשיעור, אולי כן אמר את זה, היית בשיעור
13 ת. כשהייתי בבית שלו הוא אמר שהוא לא יודע על מה אני מדברת, ושהוא לא רוצה להגיד ולא יודע
14 על מה אני מדברת" (פרוטוקול עמוד 47 שורות 5-6).

15

16 יוער כי דבר ביקורה של התובעת בבית הרב צדקה ובקשתה ממנו שיפרסם הכחשה כלשהי שתבהיר כי
17 הפשקוויל אינו על דעתו, עולה בקנה אחד עם הפרסום מיום 06.11.2012 בכיכר השבת "הגיעה היום
18 לביתו של הרב צדקה, רב השכונה שסרב לפגוש אותה", אף עם הפרסום האחרון מיום 20.11.2012
19 שם צוין "לאחר מספר הפגנות שנערכו נגד הדירה, ביקשה האישה לפגוש את רבני השכונה, בהם
20 הרב משה צדקה, אולם נענתה בסירוב".

21 סירובו האקטיבי של הרב צדקה לבקשת התובעת שיתכחש לפרסום שנעשה בשמו מקימה את ההנחה
22 שהפרסום היה על דעתו ובהסכמתו.

23

24

25 52. כתב ככר השבת סיפר אמנם הן בכתבותיו והן לבית המשפט, כי הרב צדקה והרב כהן נכחו
26 בהפגנה מול ביתה של התובעת, וכדבריו: "אני באופן אישי אני לא ראיתי אבל כן במקום כשאני הייתי
27 שמה אמרו שהם היו שמה. אני לא ראיתי אותם באופן אישי" (פרוטוקול מיום 27.06.17 עמוד 115)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 וכן: "שנית, וזה הדבר החשוב, כשאני הייתי בשטח אני אמרתי לך קודם אנשים שהיו אתי שמה כן
 2 ראו אותם והם אמרו לי שהם ראו אותם...באו אנשים שבאו ואמרו לי שהם נמצאים...בוודאי כשאומרים
 3 לי אנשים מהימנים שהם היו וראו אותם 20-30 מטר מאחוריי כנראה שזה נכון" (עמוד 132), אלא
 4 משהכתב לא ראה את הרב צדקה ואת הרב כהן כמו עיניו, וסירב לחשוף את מקורו, הרי שמדובר בעדות
 5 שמיעה שלא ניתן לסמוך עליה ממצא.

6

7

8 53. מכל מקום, די בהופעת שמו של הרב צדקה על הפשקוויל המשמיץ, באי התייצבותו לעדות,
 9 במשיכת תצהירו ובסירובו לבקשת התובעת לפרסם הכחשה או התנערות מקשירת שמו לפשקוויל
 10 המשמיץ, כדי שיחוב בפרסום לשון הרע.

11

12

13

נתבע 7 הרב יצחק כהן

14 54. הרב יצחק כהן הוא הרב השכונתי של שכונת *** בה התגוררה התובעת בכל המועדים
 15 הרלבנטיים. הוא גם סיפר כי הוא מתגורר במרחק 500 מטר מרחוב *** שם התגוררה התובעת. שמו של
 16 הרב כהן מופיע בשורה הראשונה של שמות הרבנים בתחתית הפשקוויל.

17 גם הרב כהן מכחיש כל קשר לפשקוויל, מכחיש את דברי כתב ככר השבת בדבר השתתפותו בהפגנה
 18 מול ביתה של התובעת, וכדבריו בבית המשפט: "לא היה ולא נברא", "אני לא ראיתי פשקוויל בכלל",
 19 גם לא שמע על השריפה בבית התובעת.

20 עדותו של הרב כהן אך תמוהה לאור היותו רב השכונה וכמעט שכן של התובעת. גרסתו לפיה לא שמע
 21 על ההפגנות מול ביתה של התובעת גם לא על הצתת דירתה - מוקשית בעיני, וקשה להלום שכל השכונה
 22 סוערת ורק רב השכונה, שנעזר בעוזרים ומזכירים, ספון בביתו ואינו ער למתרחש.

23

24 55. זאת ועוד, התובעת העידה כי הגיעה גם לביתו של הרב כהן "...אני יכולה להגיד דבר אחד, בזמן
 25 שפורסם הפשקוויל הזה פניתי הן לרב צדקה והן לרב יצחק כהן שהייתי אצלו בבית, הייתה נמצאת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני:

1 הבת שלו ואשתו... לא ביקשתי ממנו לפרסם פשקוויל אלא להודיע שהוא לא קשור לפשקוויל. הוא
 2 יכול היה לעשות באיזו דרך שרצה" (פרוטוקול עמוד 46 שורות 25-27; עמוד 50 שורות 4-5) וכן:
 3 "אני פניתי לרב של השכונה, רב של ***, פניתי אליו 4 פעמים ולקחתי איתי תצלום של הפשקווילי
 4 והשארתי לאשתו, אמרתי לה שאני מבקשת שהם יוציאו הודעה שהם לא קשורים לפשקוויל אבל הם
 5 לא עשו זאת ... אדם שמביאים לו פשקוויל עד הבית, ואומרים שהם חתומים על זה זה מפורסם בכל
 6 ירושלים ואתה לא עושה שום דבר כדי להכחיש. אם הוא לא התנגד סימן שהסכים. ואין לי ספק בזה"
 7 (פרוטוקול עמוד 49 שורה 28 – עמוד 50 שורה 2), ואף הוא סירב לפרסם הכחשה בדבר חתימתו על
 8 הפשקוויל.

9 גם עדותה זו של התובעת עולה בקנה אחד עם כתבת ככר השבת מיום 06.11.12 "היום הגיעה האישה
 10 שמתגוררת בדירה המדוברת לביתם של רבני השכונה, הגאון הרב משה צדקה ראש ישיבת 'פורת
 11 יוסף' והרב יצחק כהן רב השכונה. בשני הבתים של רבני השכונה לא הסכימו לשוחח עם האישה".

12
 13 די בהופעת שמו של הרב יצחק כהן על הפשקוויל, בהיותו הרב השכונתי, ובסירובו לפרסם הכחשה בדבר
 14 הקשר שלו לפשקוויל - על מנת להטיל גם עליו חבות בפרסום לשון הרע.

15

16 **נתבע 8 הרב שכנזי**

17 56. הרב שכנזי מנהן כר"מ בישיבת אור יו"ט בירושלים ו"מורה צדק בעדה החרדית הספרדית" ואף
 18 שמו מופיע על הפשקוויל. לדבריו, לא נשאל בטרם הוסף שמו לפשקוויל, לא ראה אותו ו"אם ראיתי את
 19 הפשקוויל הייתי מוחה אבל לא ראיתי", גם לא מכיר את התובעת וזו גם לא פנתה אליו.
 20 עדותו של הרב שכנזי לא נסתרה, ומעבר להצגת הפשקוויל, לא הובאה כל ראיה הקושרת אותו לפרסום.
 21 דין התביעה נגדו להידחות.

22

23 **אחריות הנתבע 9- הגרוש של התובעת**

24 57. התובעת אישרה בעדותה כי אין לה הוכחה ישירה לטענתה כי הנתבע מספר 9 הוא מקור
 25 השמועה שהיא מנהלת בדירתה מבית בושת, הגם שההיגיון הבריא מצביע על כך, וכדבריה הכנים:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני:

1 "אני לא יכולה להגיד אם הוא עשה את זה או לא, אני יודעת דבר אחד, איך הרבנים הגיעו לזה שיש
 2 לי בית בושתי, איך הגיעו לזה שאני זונה? זה מה שהיה כתוב. המסקנה שלי שמישהו נתן להם מידע.
 3 ואגיד לך דבר אחד, אני שיערתי או משערתי שגם לו יש קשר לעניין, הוא אף פעם לא הפסיק את
 4 ההתעללות בי, מה שעברתי לא בגלל שאני זונה או בגלל שפתחתי בית זנות, לא התעסקתי בבית
 5 זנות ולא קיימתי יחסי מין עם אף אחד" (עמוד 50 לפרוטוקול).

6
 7 עילת התביעה הנעוצה בפרסום לשון הרע בכל הנוגע לניהול בית בושתי יורדת אפוא מעל סדר היום, אך
 8 עודנה שרירה וקיימת בכל הנוגע לפרסום הנוסף משנת 2010: "כיום האשה עובדת כנהגת הסעות
 9 ובעלה טוען כי בן הזוג *** שלה הכניס אותה לעסקי הסעות השב"חיים. האישה מצידה מנסה מאוד
 10 לעזור לע' *** לקבל אשרת עבודה בישראל".

11 הסעת שב"חיים היא עבירה פלילית ומשלא נטען ולא הוכח כי התובעת אכן ביצעה את העבירה המיוחסת
 12 לה, ומשאינן מחלוקת כי הנתבע 9 הוא מוסר הידיעה, הרי לנו עוולת פרסום לשון הרע.

13
 14 58. נתבע 9 כשל גם בעוולת הפגיעה בפרטיות.

15 הנתבע 9 אינו חולק עוד על כי נפגש עם כתב אתר האינטרנט מעריב-73 במשרדה של באת כוחו והמציא
 16 לעיונו מסמכים. הכתב אתאלי אישר כי הנתבע 9 היה מקור המידע היחיד לכתבתו משנת 2010, וכך
 17 סיפר:

18 "אני מדגיש שוב שלא אני פרסמתי. שוחחתי עם נתבע 9 ועם עורכת דינו, חזיתי במו עיני במסמכים.
 19 הפגישה נערכה במשרדה של עורכת הדין. לא נפגשתי עם אנשים נוספים סביב הסיפור הזה"
 20 (פרוטוקול עמוד 65), וכן;

21 וכן:
 22 "ש. טענת שלא פנית לשום מקור חוץ מהבעל ובאת כוחו. אתה עומד על זה? ת. עיינתי גם במסמכים"
 23 (פרוטוקול עמוד 66, שורות 27-28) ובחקירה חוזרת לבא-כוחו:

24 "ש. האם מעבר למקורות שצינת בחקירה הנגדית יש לך מה להוסיף לעניין המקורות שלך? ת. אני
 25 מעריך שהתשובה היא לא". (פרוטוקול עמוד 73, שורות 12-14).

26
 27 נעיינן אם כך בשנית בפרסום הראשון משנת 2010 ונמצא בו, בין היתר, את הפרטים הבאים: "רומן יוצא
 28 דופן: חרדית ומאהב ***"; "נטשה אותו לטובת ***"; "האישה, כך התברר, הייתה בהיריון שוב,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1 בפעם ה-11, ועד היום לא ברור האם התינוקת הקטנה שנולדה היא חרדית גמורה או חצי ***";
2 "בשנה האחרונה מתנהל הליך משפטי בין בני הזוג בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני
3 בירושלים, שבו כל אחד מהם דורש לקבל חזקה על הילדים"; בשבוע הבא צפוי בית הדין הרבני
4 לקיים דיון נוסף בשאלת המשמורת על הילדים לאור המלצות שיינתנו על ידי פקידות הסעד".

5 חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 קובע כי "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה":

6 (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;

7 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני או למצב בריאותו, או
8 להתנהגותו ברשות היחיד.

9 פרסום אודות דיונים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה ובית הדין הרבני, מועדיהם ותוכנם, מתן
10 רשות לעיין במסמכי בית המשפט, וכן מסירת מידע בדבר הריונה של התובעת וחשש ממזרות שהוא
11 מייחס לילד האחד עשר- אינו אלא פגיעה בפרטיות.

12
13 59. הנתבע 9 אף לא חולק על כך שהתיר לצלם אתר האינטרנט מעריב-nrg להיכנס לדירת
14 התובעת ולצלם את הנעשה בה. בכך כשל הנתבע 9 פעם נוספת בעוולת הפגיעה בפרטיות משפגע
15 ב"צנעת חייו האישיים של אדם" וב"התנהגותו ברשות היחיד".

16
17 60. נתבע 9 טוען כי הפגיעה בפרטיות התובעת נעשתה על מנת להגן על ילדיהם המשותפים,
18 בבחינת "הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע" המקימה הגנה לפי סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות.
19 וכך טען: "במסגרת ההליכים שהתנהלו בערכאות המוסמכות, בבית המשפט לענייני משפחה ובבית
20 הדין הרבני, טענת הנתבע כי הילדים חיו בתנאים לא ראויים, בלשון המעטה, בהיותם בחזקת
21 התובעת, התקבלה, וחלק מהילדים הועברו למשמורת הנתבע, חלק הוצאו למסגרות חייוניות...
22 הנתבע אכן הכניס את הצלם ששלח הנתבע 1... אך להוכיח את טענתו באשר למצב ההזנחה הקשה
23 של הבית והקטינים...". אלא שלא הובהר מה תועלת להגנת הילדים ראה לנגד עיניו בעריכת בפרסום
24 עיתונאי של הדברים, להבדיל מאיסוף ראיות עצמאי לצורך ההליכים המשפטיים הרלוונטיים המתנהלים
25 בדלתיים סגורות, ואין כל טענה, לא כל שכן הנתמכת בראיות, כי נפל בהליכים פגם כלשהו המצדיק
26 התערבותו על דרך פגיעה בפרטיות התובעת – כפי שנעשתה. יתרה מכך – אין בין טובת הילדים לבין
27 פרסומים על הריונה של התובעת, מהות ההליכים ותאריכיהם – ולא כלום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-08-1972 אלמוני נ' אתאלי ואח'

23 מאי 2019

תיק חיצוני :

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

התוצאה

61. ההכרעה בשאלת החבות היא כדלקמן:

הנתבע 1 פרסם לשון הרע אודות התובעת ופגע בפרטיותה.

כיכר השבת פרסם לשון הרע אודות התובעת.

הנתבע 4 פרסם לשון הרע אודות התובעת.

הנתבע 6 פרסם לשון הרע אודות התובעת.

הנתבע 7 פרסם לשון הרע אודות התובעת.

הנתבע 9 פרסם לשון הרע אודות התובעת ופגע בפרטיותה.

התביעה נגד נתבעים 2, 5 ו- 8 נדחית.

בזאת תם חלקו הראשון של ההליך. חלקו השני של ההליך יוקדש לנזק ולגובהו. התובעת תגיש את

ראיותיה בקשר לנזק בלבד עד ליום 30.09.18, הנתבעים בצוותא עד ליום 30.11.18.

ישיבת הוכחות תתקיים ביום 12.12.2018 שעה 8:30.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה/ פסק הדין.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ט, 23 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

גרסה לפרסום נחתמה ביום 23.05.2019, בהעדר הצדדים.

יהודית שבח, שופטת, סג"ן
22